

P7_TA(2011)0136

Acordarea și retragerea protecției internaționale ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 6 aprilie 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a protecției internaționale (reformare) (COM(2009)0554 – C7-0248/2009 – 2009/0165(COD))

(Procedura legislativă ordinară – reformare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2009)0554),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 63 primul paragraf punctul (1) litera (d) și punctul (2) litera (a) din Tratatul de instituire a Comunității Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0248/2009),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) și articolul 78 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 28 aprilie 2010¹,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative²,
 - având în vedere Rezoluția sa din 10 martie 2009 referitoare la viitorul sistemului european comun de azil³,
 - având în vedere scrisoarea din 2 februarie 2010 a Comisiei pentru afaceri juridice, adresată Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere articolele 87 și 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0085/2011),
- A. întrucât grupul de lucru consultativ al serviciilor juridice din cadrul Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea respectivă nu cuprinde nicio modificare substanțială în plus față de cele identificate ca atare în propunere și întrucât, în ceea ce privește codificarea dispozițiilor rămase nemodificate din documentele anterioare cu modificările respective, propunerea conține o codificare simplă a textelor existente, fără nicio modificare de fond,

¹ JO C 18, 19.1.2011, p. 85.

² JO C 77, 28.3.2002, p. 1.

³ JO C 87 E, 1.4.2010, p.10.

1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare, ținând seama de recomandările grupului de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei;
2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 6 aprilie 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a protecției internaționale (reformare)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 78 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară²,

întrucât:

¹ JO C 18, 19.1.2011, p. 85.

² Poziția Parlamentului European din 6 aprilie 2011.

- (1) Directiva 2005/85/CE a Consiliului din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat¹ trebuie să facă obiectul mai multor modificări substanțiale. Din motive de claritate, ar trebui să se procedeze la reformarea directivei menționate.
- (2) O politică comună în domeniul azilului, inclusiv un sistem european comun de azil, este un element constitutiv al obiectivului Uniunii Europene de a institui în mod progresiv un spațiu de libertate, securitate și justiție deschis celor care, forțați de împrejurări, solicită în mod legitim protecție în Uniune.
- (3) Consiliul European, la întrunirea sa specială de la Tampere din 15- 16 octombrie 1999, a convenit să acționeze pentru instituirea unui sistem european comun de azil, bazat pe aplicarea deplină și globală a Convenției de la Geneva din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967 (Convenția de la Geneva), afirmând astfel principiul nereturnării, asigurându-se că nicio persoană nu este trimisă acolo unde există riscul de a fi persecutată din nou.
- (4) Concluziile de la Tampere prevăd că sistemul european comun de azil ar trebui să includă, pe termen scurt, standarde comune pentru o procedură de azil echitabilă și eficace și, pe termen lung, norme comunitare care să conducă la o procedură de azil comună în Comunitatea Europeană.
- (5) Directiva 2005/85/CE a reprezentat o primă măsură referitoare la procedurile de azil.

¹ JO L 326, 13.12.2005, p. 13.

- (6) Prima fază a creării sistemului european comun de azil este acum realizată. Consiliul European din 4 noiembrie 2004 a adoptat Programul de la Haga, care stabilește obiectivele care trebuie puse în aplicare în domeniul libertății, securității și justiției în perioada 2005-2010. În acest sens, Programul de la Haga a invitat Comisia Europeană să finalizeze evaluarea instrumentelor juridice aferente primei faze și să transmită Consiliului și Parlamentului European instrumentele și măsurile corespunzătoare celei de-a doua faze, în vederea adoptării acestora înainte de 2010. În conformitate cu Programul de la Haga, obiectivul care trebuie urmărit pentru crearea sistemului european comun de azil este instituirea unei proceduri comune de azil și a unui statut uniform, valabil în întreaga Uniune.
- (7) În Pactul european privind imigrația și azilul, adoptat la 16 octombrie 2008, Consiliul European a arătat că persistă disparități între un stat membru și altul în ceea ce privește acordarea protecției și a solicitat noi inițiative, inclusiv o propunere de instituire a unei proceduri unice de azi, care să includă garanții comune pentru a finaliza instituirea unui sistem european comun de azil, prevăzut de Programul de la Haga.
- (8) ***Este necesar ca*** resursele Fondului european pentru refugiați și ale Biroului European de Sprijin pentru Azil ***să fie*** mobilizate, ***printre altele***, în vederea sprijinirii în mod adecvat a eforturilor depuse de statele membre pentru punerea în aplicare a standardelor stabilite în a doua fază a sistemului european comun de azil, în special statele membre ale căror sisteme de azil fac obiectul unor presiuni specifice și disproporționate, în principal din cauza poziției lor geografice sau a situației demografice. ***Este necesar ca, în statele membre care acceptă un număr disproporționat de mare de cereri de azil în comparație cu mărimea populației lor, să se mobilizeze imediat sprijin financiar, precum și sprijin administrativ/tehnic în cadrul Fondului european pentru refugiați și al Biroului European de Sprijin pentru Azil, pentru a le permite să respecte prezenta directivă. [Am 1]***

- (9) Pentru a asigura o evaluare exhaustivă și eficientă a necesităților de protecție internațională ale solicitanților, în sensul Directivei [.../.../UE] [privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statul de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (Directiva privind standardele minime)], cadrul Uniunii privind procedurile de acordare a protecției internaționale ar trebui să se bazeze pe conceptul procedurii unice de azil.
- (10) Obiectivul principal al prezentei directive este de a dezvolta în continuare standarde minime pentru procedurile din statele membre de acordare și retragere a protecției internaționale, în vederea instituirii unei proceduri comune de azil la nivelul Uniunii.
- (11) Apropierea normelor privind procedurile de acordare și retragere a protecției internaționale ar trebui să contribuie la limitarea circulației secundare a solicitanților de protecție internațională între statele membre, în cazul în care această circulație se datorează diferențelor de cadru juridic și să creeze condiții similare pentru aplicarea Directivei [.../.../UE] [Directiva privind standardele minime] în statele membre.
- (12) Prin însăși natura standardelor minime, statele membre ar trebui să aibă competența de a prevedea sau de a menține dispoziții mai favorabile pentru resortisanții țărilor terțe sau pentru apatrizii care solicită unui stat membru protecție internațională, atunci când se consideră că o astfel de cerere se bazează pe faptul că respectiva persoană are nevoie de protecție internațională în sensul Directivei [.../.../UE] [privind standardele minime].
- (13) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În special, prezenta directivă încearcă să promoveze aplicarea articolelor 1, 4, 18, 19, 21, 24 și 47 din cartă și trebuie aplicată corespunzător. **[Am 2]**

- (14) Cu privire la tratamentul persoanelor care intră sub incidența domeniului de aplicare a prezentei directive, statele membre sunt ținute de obligațiile care decurg din instrumentele de drept internațional la care sunt parte.
- (15) ***Statele membre sunt obligate să respecte pe deplin principiul nereturnării și dreptul la azil, care include accesul la procedura de azil pentru orice persoană care dorește să solicite azil și care se află sub jurisdicția acestora, inclusiv cele care se află sub controlul efectiv al unui organism al Uniunii sau al unui stat membru.***
[Am 3]
- (16) Este esențial ca hotărârile privind toate cererile de protecție internațională să fie luate pe baza faptelor și, în primul rând, de autorități al căror personal are cunoștințe corespunzătoare și beneficiază de formarea necesară în materie de azil și refugiați.
[Am 4]
- (17) Este atât în interesul statelor membre, cât și al solicitanților de protecție internațională să se ia o hotărâre cât de repede posibil cu privire la cererile de protecție internațională, fără a aduce atingere unei examinări adecvate și complete.
- (18) Noțiunea de ordine publică poate, printre altele, acoperi o condamnare pentru comiterea unei infracțiuni grave.

- (19) În interesul unei corecte recunoașteri a acelor persoane care au nevoie de protecție ca refugiați în sensul articolului 1 din Convenția de la Geneva sau ca persoane care pot beneficia de protecție subsidiară, fiecare solicitant ar trebui să aibă acces efectiv la proceduri, posibilitatea de a coopera și de a comunica în mod adecvat cu autoritățile competente astfel încât să poată prezenta faptele relevante ale cazului său, precum și garanții procedurale *efective* pentru a-și putea susține cazul în toate etapele procedurii. În plus, pe parcursul procedurii în cadrul căreia este examinată o cerere de protecție internațională, în mod normal, solicitantul trebuie să aibă cel puțin dreptul de a rămâne pe teritoriu până când autoritatea decizională adoptă o hotărâre *definitivă, și, în cazul unei hotărâri negative, timpul necesar pentru a face apel în instanță, precum și, dacă instanța sau tribunalul competent autorizează acest lucru*, accesul la serviciile unui interpret pentru a-și prezenta argumentele în cazul în care este intervievat de autorități, posibilitatea de a comunica cu un reprezentant al Înalțului Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați (ICONUR) și cu organizațiile care oferă asistență sau consiliere solicitanților de protecție internațională, dreptul la notificarea corectă a unei hotărâri, o motivare a hotărârii respective în drept și în fapt, posibilitatea de a consulta un consilier juridic sau un alt consilier, precum și dreptul de a fi informat despre situația sa juridică în momente decisive din cursul procedurii, într-o limbă pe care *o înțelege sau pe care se poate presupune* în mod rezonabil că o înțelege, și, în cazul unei decizii negative, dreptul la o cale de atac efectivă în fața unei instanțe judecătorești. [Am 5]
- (20) În vederea asigurării unui acces eficace la procedura de examinare, funcționarii care vin în primul rând în contact cu persoane care solicită protecție internațională, în special acei funcționari care desfășoară activități de supraveghere a frontierei terestre sau maritime sau efectuează controale la frontieră, ar trebui să primească instrucțiunile și formarea necesară privind modul de recunoaștere, *de înregistrare și de transmitere către autoritatea decizională competentă* a cererilor de protecție internațională. Aceștia ar trebui să poată furniza resortisanților țărilor terțe sau apatrizilor care sunt prezenți pe teritoriul acestor state membre, inclusiv la frontieră, în apele teritoriale sau în zonele de tranzit și care doresc să solicite protecție internațională, toate informațiile referitoare la locul și modalitățile de prezentare a cererilor de protecție internațională. Atunci când respectivele persoane se află în apele teritoriale ale unui stat membru, acestea ar trebui debarcate, iar cererile lor ar trebui examinate în conformitate cu prezenta directivă. [Am 6]

- (21) În plus, ar trebui stabilite garanții procedurale speciale pentru solicitanții vulnerabili precum minorii, minorii neînsoțiți, **femeile însărcinate**, persoanele care au fost supuse torturii, violului sau altor acte de violență gravă, **cum ar fi violențele bazate pe gen sau pe practicile tradiționale vătămătoare**, sau pentru persoanele cu handicap, pentru a le crea condițiile necesare pentru ca acestea să aibă un acces efectiv la proceduri și pentru a prezenta elementele necesare în sprijinul cererii de protecție internațională. [Am 7]
- (22) Măsurile naționale referitoare la identificarea și analizarea simptomelor și semnelor de tortură sau a altor acte grave de violență fizică sau psihică, inclusiv acte de violență sexuală din procedurile reglementate de prezenta directivă ar trebui să fie bazate, între altele pe Manualul privind mijloacele eficiente de anchetare și de colectare a probelor privind tortura și alte pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante (Protocolul de la Istanbul).
- (23) În vederea asigurării unei egalități reale între cererile depuse de femei și cele depuse de bărbați, procedurile de examinare ar trebui să țină cont de specificitatea fiecărui sex. Ar trebui organizate în special interviuri personale, de o manieră care să le permită atât solicitanților femei, cât și bărbați, să vorbească despre experiențele lor anterioare, în cazuri care implică persecuții în funcție de *gen*, **cu un intervievator de același sex, dacă solicită acest lucru, care să aibă formare specifică pentru realizarea de interviuri referitoare la persecuțiile de gen**. Complexitatea plângerilor fondate pe diferențele dintre sexe ar trebui luată în considerare în mod corespunzător în cadrul procedurilor bazate pe conceptul de țară terță sigură, pe conceptul de țară de origine sigură sau pe noțiunea de cereri ulterioare. [Am 8]
- (24) „Interesul superior al copilului” ar trebui să fie considerația primordială a statelor membre în ceea ce privește punerea în aplicare a prezentei directive, în conformitate cu Convenția Națiunilor Unite privind Drepturile Copilului din 1989.
- (25) Procedurile de examinare a nevoilor de protecție internațională ar trebui organizate de o manieră care să facă posibilă pentru autoritățile **decizionale** realizarea unei analize riguroase a cererilor de protecție internațională. [Am 9]

- (26) În cazul în care solicitantul depune o cerere ulterioară fără a aduce noi probe sau argumente, ar fi disproporționat ca statele membre să fie obligate să desfășoare o nouă procedură completă de examinare. În aceste cazuri, statele membre ar trebui să poată respinge o aplicație ca fiind inadmisibilă, în conformitate cu principiul res judicata.
- (27) Multe cereri de protecție internațională se fac la frontieră sau într-o zonă de tranzit a unui stat membru înainte de adoptarea unei hotărâri cu privire la intrarea solicitantului. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a prevedea proceduri de examinare a admisibilității și/sau de fond care să facă posibilă o decizie în privința cererilor depuse la frontieră sau în zonele de tranzit din locațiile respective. Procedurile la frontieră ar trebui să se aplice în special solicitanților care nu îndeplinesc condițiile de intrare pe teritoriul statelor membre.
- (28) Un element esențial pentru aprecierea temeiniciei cererii de protecție internațională este siguranța solicitantului în țara sa de origine. În cazul în care o țară terță poate fi considerată drept o țară de origine sigură, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a desemna ca atare și de a presupune că aceasta este sigură pentru un anumit solicitant, cu excepția cazului în care solicitantul prezintă elemente în sens contrar.
- (29) Dat fiind nivelul de armonizare atins privind obținerea statutului de refugiat de către resortisanții țărilor terțe sau de apatrizi, ar trebui stabilite criterii comune pentru desemnarea țărilor terțe ca țări de origine sigure.
- (30) Desemnarea unei țări terțe ca țară de origine sigură în sensul prezentei directive nu poate constitui o garanție absolută de siguranță pentru resortisanții țării respective. Prin natura sa, evaluarea pe care se bazează desemnarea poate lua în considerare numai situația civilă, juridică și politică generală din țara respectivă, precum și dacă cei care comit acte de persecuție, de tortură sau aplică tratamente ori pedepse inumane sau degradante fac efectiv obiectul sancțiunilor atunci când se stabilește că sunt responsabili de aceste fapte în țara respectivă. Din acest motiv, este important ca, atunci când un solicitant arată că există motive valide pentru ca țara să nu fie sigură în cazul său particular, desemnarea respectivei țări ca țară sigură să nu mai poată fi considerată pertinentă în ceea ce îl privește.

- (31) Statele membre ar trebui să examineze pe fond toate cererile, și anume să evalueze dacă solicitantul respectiv îndeplinește condițiile necesare pentru a obține protecție internațională în conformitate cu, Directiva [...]/.../UE] [Directiva privind standardele minime] cu excepția cazului în care prezenta directivă cuprinde dispoziții contrare, în special atunci când se poate *asigura faptul* că o altă țară ar efectua examinarea sau ar asigura protecție *efectivă*. Statele membre ar trebui, în special, să nu aibă obligația de a evalua pe fond o cerere de protecție internațională atunci când o primă țară de azil a acordat solicitantului statutul de refugiat sau o protecție *accesibilă și efectivă* în alt mod și solicitantul va fi readmis în acea țară. ***Statele membre ar trebui să acționeze în acest mod numai atunci când solicitantul în cauză ar fi în siguranță în respectiva țară terță.*** [Am 10]
- (32) De asemenea, statele membre ar trebui să nu aibă obligația de a evalua pe fond o cerere de protecție internațională în cazul în care se poate presupune în mod rezonabil că solicitantul, datorită unei legături suficiente cu o țară terță astfel cum este definită de legislația internă, va cere protecție în respectiva țară terță și în cazul în care există motive să se considere că solicitantul va fi admis sau readmis în țara respectivă. Statele membre ar trebui să acționeze în acest mod numai atunci când solicitantul în cauză ar fi în siguranță în respectiva țară terță. Pentru a se evita circulația secundară a solicitanților, ar trebui stabilite principii comune pentru luarea în considerare sau desemnarea de către statele membre a țărilor terțe ca sigure.

■ [Am 11]

- (33) În ceea ce privește retragerea statutului de refugiat sau a protecției subsidiare, statele membre ar trebui să se asigure că persoanele care beneficiază de protecție internațională sunt informate în mod corespunzător despre o posibilă reexaminare a statutului lor și au posibilitatea să își prezinte punctul de vedere înainte ca autoritățile să adopte o hotărâre motivată de a le retrage statutul de refugiat.
- (34) În conformitate cu un principiu fundamental al dreptului Uniunii, hotărârile adoptate cu privire la o cerere de protecție internațională și la retragerea statutului de refugiat sau a protecției subsidiare sunt supuse unei căi de atac efective în fața unei instanțe judecătorești..

- (35) În conformitate cu articolul 72 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, prezenta directivă nu afectează exercitarea responsabilităților care le revin statelor membre cu privire la menținerea ordinii publice și la apărarea securității interne.
- (36) Prezenta directivă nu se aplică procedurilor dintre statele membre reglementate de Regulamentul (UE) nr. [.../...] de stabilire a criteriilor și a mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid (Regulamentul Dublin)].
- (37) Solicitanții care intră sub incidența Regulamentului (UE) nr. [.../...] [Regulamentul Dublin] ar trebui să beneficieze de principiile și garanțiile de bază prevăzute de prezenta directivă și de garanțiile speciale prevăzute de regulamentul respectiv.
- (38) Punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui să fie evaluată la intervale regulate.
- (39) Înțelegând că obiectivul prezentei directive, anume acela de a stabili standarde minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a protecției internaționale, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, datorită amplitudinii și efectelor acțiunii, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate lua măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea acestui obiectiv.
- (40) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, și, prin urmare, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.

- (41) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul intern ar trebui să se limiteze la dispozițiile care reprezintă o modificare de fond în raport cu Directiva 2005/85/CE. Obligația de a transpune dispozițiile neschimbate rezultă din Directiva 2005/85/CE.
- (42) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivei menționate în anexa II, partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1 Scop

Scopul prezentei directive este de a stabili standarde minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a protecției internaționale în temeiul Directivei .../.../UE [Directiva privind standardele minime].

Articolul 2 Definiții

În sensul prezentei directive:

- (a) „Convenția de la Geneva” înseamnă Convenția din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967;
- (b) „cerere” sau „cerere de protecție internațională” înseamnă cererea depusă de un resortisant al unei țări terțe sau de un apatrid în scopul obținerii protecției din partea unui stat membru, care poate fi înțeleasă ca solicitarea de statut de refugiat sau de protecție subsidiară, și prin care nu se solicită în mod expres alt tip de protecție care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei [.../.../UE] [Directiva privind standardele minime] și care poate fi introdusă separat;
- (c) „solicitant” sau „solicitant de protecție internațională” înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care a depus o cerere de protecție internațională cu privire la care nu a fost adoptată încă o hotărâre definitivă;
- (d) „solicitant cu nevoi speciale” înseamnă un solicitant care din cauza vârstei, a genului, **a orientării sexuale, a identității sale de gen**, a unei dizabilități, a unor **boli fizice sau psihice** sau urmare a torturii, violului sau altor forme grave de violență psihologică, fizică sau sexuală au nevoie de garanții speciale pentru a beneficia de drepturi și a-și îndeplini obligațiile în conformitate cu prezenta directivă; **[Am 13]**
- (e) „hotărâre definitivă” înseamnă o hotărâre de acordare sau nu a statutului de refugiat sau de protecție internațională resortisantului unei țări terțe sau apatridului în temeiul Directivei [.../.../UE] [Directiva privind standardele minime] și care nu mai este susceptibilă de a fi supusă niciunei căi de atac în cadrul capitolului V din prezenta directivă, indiferent dacă respectiva cale de atac are sau nu ca efect de a permite solicitanților să rămână pe teritoriul statelor membre în cauză până la soluționarea acestuia;

- (f) „autoritatea decizională” înseamnă orice organism cvasi-judiciar sau administrativ dintr-un stat membru responsabil de soluționarea cererilor de protecție internațională și având competența de a hotărî în primă instanță în astfel de cazuri, sub rezerva anexei I;
- (g) „refugiat” înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care îndeplinește cerințele menționate la articolul 2 litera (d) din Directiva [.../.../UE] [Directiva privind standardele minime];
- (h) „persoană eligibilă pentru acordarea protecției subsidiare” înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care îndeplinește cerințele menționate la articolul 2 litera (f) din Directiva [.../.../UE] [Directiva privind standardele minime];
- (i) „protecție internațională” înseamnă recunoașterea ca refugiat sau ca persoană eligibilă pentru acordarea protecției subsidiare, de către un stat membru, a unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid;
- (j) „statut de refugiat” înseamnă recunoașterea ca refugiat, de către un stat membru, a unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid;
- (k) „statut de protecție subsidiară” înseamnă recunoașterea ca refugiat sau ca persoană eligibilă pentru acordarea protecției subsidiare, de către un stat membru, a unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid;
- (l) „minor” înseamnă orice resortisant al unei țări terțe sau orice apatrid care nu a împlinit vârsta de 18 ani;
- (m) „minor neînsoțit” înseamnă un minor astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) din Directiva [.../.../UE] [Directiva privind standardele minime];
- (n) „reprezentant” înseamnă o persoană numită de autoritățile competente să acționeze în calitate de tutore legal pentru a asista și a reprezenta un minor neînsoțit în scopul de a asigura interesul superior al minorului și de a exercita, dacă este cazul, capacitatea juridică a acestuia;

- (o) „retragerea protecției internaționale” înseamnă hotărârea prin care o autoritate competentă revocă, încetează sau refuză să reînnoiască statutul de refugiat sau protecție subsidiară al unei persoane în conformitate cu Directiva [.../.../UE] [Directiva privind standardele minime];
- (p) „a rămâne în statul membru” înseamnă a rămâne pe teritoriul statului membru în care a fost depusă sau este examinată cererea de protecție internațională, inclusiv la frontieră sau în zonele de tranzit ale statelor membre,
- (q) ***„noi fapte și circumstanțe” înseamnă fapte care susțin fondul cererii, care ar putea contribui la o revizuire a unei decizii anterioare. [Am 15]***

Articolul 3
Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică tuturor cererilor de protecție internațională depuse pe teritoriul statelor membre, inclusiv la frontieră, în apele teritoriale sau în zonele de tranzit ale statelor membre, precum și retragerii protecției internaționale.
- (2) Prezenta directivă nu se aplică în cazul cererilor privind azilul diplomatic sau teritorial depuse la reprezentanțele statelor membre.
- (3) Statele membre pot hotărî să aplice prezenta directivă procedurilor prin care se examinează orice formă de protecție internațională care nu intră în domeniul de aplicare al Directivei [.../.../UE] [Directiva privind standardele minime].

Articolul 4
Autorități responsabile

- (1) Statele membre desemnează pentru toate procedurile o autoritate decizională care răspunde de examinarea corespunzătoare a cererilor în conformitate cu prezenta directivă. Statele membre se asigură că această autoritate are la dispoziție un număr suficient de angajați competenți și specializați pentru a-și îndeplini sarcinile în termenii prevăzuți. În acest sens, statele membre oferă programe de formare inițială și continuă personalului care examinează cererile și ia deciziile în materie de protecție internațională.
- (2) Formarea prevăzută la alineatul (1) include, în special:
 - (a) norme materiale și de procedură privind protecția internațională și drepturile omului prevăzute de instrumentele internaționale și ale Uniunii relevante, inclusiv principiile nereturnării și nediscriminării;
 - (b) solicitanți cu nevoi speciale, astfel cum sunt definiți la articolul 2 litera (d); **[Am 16]**
 - (c) campanii de sensibilizare privind *genul*, *orientarea sexuală*, traumele sau vârsta, *acordându-se o atenție deosebită minorilor neînsoțiți*; **[Am 17]**
 - (d) folosirea informațiilor privind țara de origine;
 - (e) tehnici de interviu, inclusiv comunicare interculturală;
 - (f) identificarea și documentarea semnelor și simptomelor de tortură;
 - (g) evaluarea probelor, inclusiv principiul conform căruia îndoiala profită solicitantului;
 - (h) aspecte legate de jurisprudență care au relevanță în examinarea cererilor de protecție internațională.
- (3) Cu toate acestea, statele membre pot prevedea că o altă autoritate este responsabilă pentru prelucrarea cazurilor în temeiul Regulamentului (UE) nr. .../... [Regulamentul Dublin].

- (4) În cazul în care o autoritate este desemnată în conformitate cu alineatul (3), statele membre se asigură că personalul autorității respective are cunoștințele corespunzătoare și beneficiază de formarea necesară pentru îndeplinirea obligațiilor ce le revin în aplicarea prezentei directive. [Am 18]
- (5) Cererile de protecție internațională depuse într-un stat membru și adresate autorităților altui stat membru care exercită controlul frontierelor sau controlul cu privire la imigrare se soluționează de statul membru pe teritoriul căruia este depusă cererea.

Articolul 5 Dispoziții mai favorabile

Statele membre pot institui sau menține standarde mai favorabile privind procedurile de acordare și retragere a protecției internaționale în măsura în care standardele în cauză sunt compatibile cu prezenta directivă.

CAPITOLUL II PRINCIPII FUNDAMENTALE ȘI GARANȚII

Articolul 6 Accesul la procedură

- (1) Statele membre desemnează autoritățile competente responsabile de primirea și înregistrarea cererilor de protecție internațională. Fără a aduce atingere alineatelor (5), (6), (7) și (8), statele membre pot solicita ca cererile de protecție internațională să fie depuse personal și/sau într-un loc desemnat.
- (2) Statele membre se asigură că persoana care dorește să depună o cerere de protecție internațională are posibilitatea efectivă de a introduce cererea la autoritatea competentă în cel mai scurt timp. ***În cazul în care solicitanții nu pot depune cererea în persoană, statele membre se asigură că cererea poate fi depusă în numele lor de către un reprezentat legal.*** [Am 19]
- (3) Statele membre iau măsuri pentru ca fiecare persoană majoră având capacitate juridică are dreptul de a depune o cerere de protecție internațională în nume propriu.

- (4) Statele membre pot prevedea că o cerere se poate depune de un solicitant în numele persoanelor aflate în întreținerea sa. În astfel de cazuri, statele membre se asigură că persoanele majore aflate în întreținerea solicitantului își dau consimțământul ca cererea să fie depusă în numele lor, în caz contrar, aceste persoane având posibilitatea de a depune o cerere în nume propriu.

Consimțământul trebuie să fie dat la momentul depunerii cererii sau cel târziu la momentul interviului persoanei majore aflate în întreținerea solicitantului. Înainte de solicitarea consimțământului, fiecare persoană majoră este informată în mod individual în legătură cu consecințele procedurale relevante și cu dreptul acesteia de a introduce o cerere separată de protecție internațională.

- (5) Statele membre se asigură că orice minor are dreptul să introducă o cerere de protecție internațională fie în nume propriu, ***în cazul în care acesta are dreptul, conform legislației naționale, să declanșeze procedura, fie prin intermediul reprezentanților săi legali sau al împuterniciților acestora. În restul situațiilor, se aplică dispozițiile alineatului (6).*** [Am 20]
- (6) Statele membre se asigură că organismele adecvate menționate la articolul 10 din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală¹ au dreptul să introducă o cerere de protecție internațională în numele unui minor neînsoțit dacă, pe baza unei evaluări individuale a situației personale a acestuia, aceste organisme sunt de părere că minorul ar putea avea nevoie de protecție în temeiul Directivei [...]/UE [Directiva privind standardele minime].
- (7) Statele membre pot stabili în cadrul legislației interne:
- (a) cazurile în care un minor poate depune o cerere în nume propriu;
 - (b) cazurile în care cererea unui minor neînsoțit trebuie depusă de un reprezentant desemnat în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) litera (a);

■ [Am 21]

¹ JO L 348, 24.12.2008, p. 98.

- (8) Statele membre se asigură că polițiștii de frontieră, autoritățile de poliție și cele competente în materie de imigrație, precum și personalul din locurile de reținere primesc instrucțiuni și formarea necesară pentru ***a recunoaște, înregistra și transmite*** cereri de protecție internațională. Dacă aceste autorități sunt desemnate autorități competente în sensul alineatului (1), instrucțiunile includ obligația de a înregistra cererea. În alte cazuri, instrucțiunile impun trimiterea cererii și a tuturor informațiilor relevante către autoritatea competentă pentru înregistrare. **[Am 22]**

Statele membre se asigură că toate autoritățile cărora este posibil să li se adreseze o persoană care dorește să depună o cerere de protecție internațională sunt în măsură să consilieze persoana în cauză cu privire la locul și la modul în care trebuie să facă cererea și/sau poate cere acestor autorități să transmită cererea autorității competente.

- (9) Autoritățile competente înregistrează cererea de protecție internațională în termen de 72 de ore de la momentul în care persoana și-a exprimat dorința de a cere protecție internațională în temeiul alineatului (8) primul paragraf.

Articolul 7

Informarea și consilierea în punctele de trecere a frontierelor și în locurile de reținere

- (1) Statele membre se asigură că informațiile privind procedurile de urmat pentru introducerea unei cereri de protecție internațională sunt disponibile în:
- (a) punctele de trecere a frontierelor, inclusiv în zonele de tranzit și la frontierele externe; și
 - (b) locurile de reținere.
- (2) Statele membre pun la dispoziție mijloace de interpretare pentru a asigura comunicarea dintre persoanele care doresc să introducă o cerere de protecție internațională și polițiștii de frontieră sau personalul din locurile de reținere.

- (3) Statele membre se asigură că organizațiile care oferă *asistență și/sau* reprezentare *juridică* solicitanților de protecție internațională au acces *rapid* în punctele de trecere a frontierelor, inclusiv în zonele de tranzit, și în locurile de reținere ■ . [Am 23]

Statele membre pot prevedea norme care să reglementeze prezența unor astfel de organizații în zonele menționate în prezentul articol, *în măsura în care acestea nu limitează accesul solicitanților la consultanță și consiliere*. [Am 24]

Articolul 8

Dreptul de a rămâne în statul membru în timpul examinării cererii

- (1) Solicitanților li se permite să rămână în statul membru, numai în scopul procedurii, până la adoptarea unei hotărâri *finale* de către autoritatea decizională, *inclusiv în cazurile în care solicitantul face apel și pe întreaga perioadă autorizată de către o instanță competentă*. Prezentul drept de a rămâne în statul membru nu constituie un drept de a primi permis de ședere.
- (2) Statele membre pot prevedea excepții de la această normă numai în cazul în care o persoană introduce o cerere ulterioară după cum se prevede la articolul 34 alineatul (7) sau în cazul în care vor preda sau, după caz, extrăda o persoană fie către un alt stat membru, în temeiul obligațiilor care decurg din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre¹ sau din alte considerente, fie către o țară terță, cu excepția țării de origine a solicitantului vizat, fie către o instanță penală internațională.
- (3) Un stat membru poate extrăda un solicitant către o țară terță în temeiul alineatului (2) numai în cazul în care ■ o decizie de extrădare nu reprezintă o returnare directă sau indirectă, încălcându-se obligațiile internaționale ale statului membru *și nu expune solicitantul unui tratament inuman sau degradant la sosirea în țara terță*. [Am 26]

¹ JO L 190, 18.7.2002, p. 1.

Articolul 9

Cerințe privind examinarea cererilor

- (1) Statele membre se asigură ca cererile de protecție internațională să nu fie respinse sau excluse de la examinare pe unicul motiv că nu au fost depuse în cel mai scurt termen.
- (2) Cererile de protecție internațională sunt examinate mai întâi pentru a stabili dacă solicitanții îndeplinesc condițiile pentru a obține statutul de refugiat. În caz negativ, cererile se examinează pentru a stabili dacă solicitanții sunt eligibili pentru a beneficia de protecție subsidiară.
- (3) Statele membre se asigură că autoritatea decizională hotărăște în legătură cu cererile de protecție internațională după o examinare corespunzătoare. În acest scop, statele membre se asigură că:
 - (a) cererile sunt examinate și hotărârile sunt adoptate în mod individual, obiectiv și imparțial;
 - (b) se obțin informații precise și actualizate din surse diferite, cum ar fi Înaltul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați (ICONUR), Biroul European de Sprijin pentru Azil și **organizațiile internaționale pentru protejarea drepturilor omului**, cu privire la situația generală existentă în țările de origine ale solicitanților și, acolo unde este necesar, în țările pe care aceștia le-au tranzitat, iar aceste informații sunt puse la dispoziția personalului care examinează cererile și adoptă hotărârile și, atunci când autoritatea decizională le ia în considerare în luarea deciziilor, la dispoziția solicitantului și a consilierului său juridic; [Am 27]
 - (c) personalul care examinează cererile și adoptă hotărârile cunoaște standardele relevante aplicabile în domeniul legislației privind azilul și refugiații, **precum și privind drepturile omului și au participat la programele de formare inițială și continuă menționate la articolul 4 alineatul (1)**; [Am. 28]

- (d) personalul care examinează cererile și adoptă deciziile este format și are posibilitatea, de fiecare dată când consideră necesar, de a consulta experți în legătură cu anumite aspecte, precum cele medicale, culturale, legate de minori, **de gen, religie sau de orientare sexuală**; [Am 29]
 - (e) **solicitantul și consilierul său juridic au acces la informațiile oferite de experți menționate la litera (d).** [Am 30]
- (4) Autoritățile menționate la capitolul V au acces, prin autoritatea decizională, prin solicitant sau în alt mod, la informațiile generale menționate la alineatul (3) litera (b), care sunt necesare pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin.
 - (5) Statele membre adoptă norme privind traducerea documentelor relevante pentru examinarea cererilor.

Articolul 10

Cerințe cu privire la hotărârea autorității decizionale

- (1) Statele membre se asigură că hotărârile privind cererile de protecție internațională se comunică în scris.
 - (2) De asemenea, statele membre se asigură că, în cazul respingerii **sau acordării** unei cereri în ceea ce privește acordarea statutului de refugiat și/sau de beneficiar de protecție subsidiară, hotărârea este motivată **clar** în fapt și în drept și se comunică în scris informații despre posibilitățile de a ataca o hotărâre negativă **în același timp cu emiterea hotărârii, predându-se destinatarului pe semnătură.** [Am 31]
- [Am. 32]**
- (3) În sensul articolului 6 alineatul (4) și atunci când cererea se întemeiază pe aceleași motive, statele membre pot adopta o singură hotărâre privind toate persoanele aflate în întreținere.
 - (4) Alineatul (3) nu se aplică acelor cazuri în care divulgarea circumstanțelor speciale ale unei persoane către membrii familiei acesteia poate pune în pericol interesele persoanei în cauză, inclusiv cazurilor de persecuție pe motive legate de sex **sau de orientare sexuală, de identitate de gen** și/sau de vârstă. În astfel de cazuri se emite o decizie separată pentru persoana în cauză. [Am. 33]

Articolul 11

Garanțiile acordate solicitanților de protecție internațională

- (1) Cu privire la procedurile prevăzute la capitolul III, statele membre se asigură că toți solicitanții de protecție internațională beneficiază de următoarele garanții:
- (a) sunt informați, într-o limbă pe care *o înțeleg sau* se poate presupune în mod rezonabil că o înțeleg, despre procedura de urmat și despre drepturile și obligațiile lor în cursul procedurii, precum și despre posibilele consecințe ale nerespectării acestor obligații și ale lipsei de cooperare cu autoritățile. Sunt informați despre termene, precum și despre mijloacele pe care le au la dispoziție pentru a-și îndeplini obligația de a prezenta elementele menționate la articolul 4 din Directiva [...]/.../UE] [Directiva privind standardele minime]. Respectiv informații li se comunică în timp util pentru a le permite să își exercite drepturile garantate de prezenta directivă și să se conformeze obligațiilor prezentate la articolul 12; **[Am 34]**
 - (b) beneficiază, atunci când este necesar, de serviciile unui interpret pentru a prezenta autorităților competente argumentele lor. Statele membre consideră că este necesar să se furnizeze serviciile unui interpret cel puțin atunci când autoritatea decizională îl cheamă pe solicitant la interviu, astfel cum se menționează la articolele 13, 14, 15, 16 și 31 și, în lipsa unor astfel de servicii, comunicarea nu poate fi asigurată. În acest caz și în alte cazuri în care autoritățile competente doresc să îl intervieveze pe solicitant, serviciile respective se plătesc din fonduri publice;
 - (c) nu li se refuză posibilitatea de a comunica cu ICONUR sau cu orice altă organizație care oferă consultanță juridică sau consiliere solicitanților de azil în conformitate cu legislația statului membru respectiv;
 - (d) li se comunică într-un termen rezonabil hotărârea adoptată de autoritatea decizională cu privire la cererea de protecție internațională pe care au depus-o. În cazul în care un consilier juridic sau un alt consilier îl reprezintă în mod legal pe solicitant, statele membre îi pot comunica acestuia hotărârea, în locul solicitantului de protecție internațională;

- (e) sunt informați despre rezultatul hotărârii adoptate de autoritatea decizională într-o limbă pe care ***o înțeleg sau se poate presupune*** în mod rezonabil că o înțeleg în cazul în care nu sunt asistați sau reprezentați de un consilier juridic sau alt consilier. Informațiile comunicate includ date despre modul cum pot contesta o hotărâre negativă în conformitate cu dispozițiile articolului 10 alineatul (2). **[Am 35]**
- (2) Cu privire la procedurile prevăzute la capitolul V, statele membre se asigură că toți solicitanții beneficiază de garanții echivalente cu cele menționate la alineatul (1) literele (b), (c) și (d) din prezentul articol.

Articolul 12

Obligațiile solicitanților de protecție internațională

- (1) Solicitanții de protecție internațională ***au obligația de a coopera cu*** autoritățile competente, ***în măsura în care starea lor fizică și psihică le permite acest lucru, la clarificarea situației și la revelarea identității și naționalității lor, precum și a altor elemente menționate în articolul 4 alineatul (2) din Directiva [...]/UE*** [Directiva privind standardele minime]. ***În cazul în care nu dețin un pașaport de călătorie valabil sau un document care înlocuiește pașaportul, solicitanții sunt obligați să coopereze la întocmirea unui act de identitate. Pe perioada verificării cererii de protecție internațională, în care solicitanții pot rămâne în statul membru, aceștia nu sunt obligați să intre în contact cu autoritățile din statul de origine în situația în care există riscul unor acte de persecuție din partea statului respectiv.*** Statele membre pot impune solicitanților alte obligații de a coopera cu autoritățile competente în măsura în care acestea sunt necesare pentru prelucrarea cererii. **[Am 36]**
- (2) În special, statele membre pot prevedea că:
 - (a) solicitanții trebuie să informeze autoritățile competente despre prezența lor sau să se prezinte în fața acestora în persoană, fie imediat, fie la o dată precizată;
 - (b) solicitanții trebuie să predea documentele aflate în posesia lor care au relevanță pentru examinarea cererii, cum ar fi, de exemplu, pașaportul;

- (c) solicitanții trebuie să informeze autoritățile competente despre reședința sau adresa lor actuală, precum și despre orice modificare a acestora, în cel mai scurt termen posibil. Statele membre pot adopta dispoziții conform cărora solicitantul trebuie să accepte primirea oricărei comunicări la cea mai recentă reședință sau adresă pe care a indicat-o în mod corespunzător;
- (d) autoritățile competente pot efectua o percheziție a solicitantului și a obiectelor pe care le are asupra sa, cu condiția ca percheziția să fie efectuată de o persoană de același sex, **care acordă atenția cuvenită vârstei și culturii solicitantului și respectă pe deplin principiul demnității umane și integritatea fizică și mentală**; [Am 37]
- (e) autoritățile competente pot fotografia solicitantul și
- (f) autoritățile competente pot înregistra declarațiile orale ale solicitantului, cu condiția ca acesta să fi fost informat în prealabil.

Articolul 13 Interviul personal

- (1) Înainte de adoptarea unei hotărâri de către autoritatea decizională, solicitantului i se dă posibilitatea de a avea un interviu personal cu privire la cererea sa de protecție internațională **într-o limbă pe care acesta o înțelege**, cu o persoană competentă, în temeiul legislației interne, să efectueze acest interviu. Interviurile care privesc **admisibilitatea unei cereri de protecție internațională și cele care privesc** fondul cererii de protecție internațională sunt efectuate întotdeauna de către personalul autorității decizionale. [Am 38]

Atunci când o persoană a introdus o cerere de protecție internațională în numele persoanelor aflate în întreținerea sa, trebuie ca fiecărei persoane majore la care face referire solicitantul să i se dea posibilitatea să își exprime părerea în mod individual și să fie interviuată în legătură cu cererea sa.

Statele membre **determină** în legislația internă cazurile în care unui minor i se oferă posibilitatea unui interviu personal, **ținând seama în modul cuvenit de interesul superior al copilului și de nevoile speciale ale acestuia**. [Am 39]

- (2) Interviul personal privind fondul cererii poate fi omis în cazul în care:
- (a) autoritatea decizională este în măsură să adopte o hotărâre pozitivă în ceea ce privește statutul de refugiat pe baza probelor disponibile sau sau
 - (b) autoritatea *decizională* consideră că solicitantul nu poate sau nu este în măsură să fie interviuat din cauza unor circumstanțe durabile independente de voința sa. Atunci când există îndoieli, autoritatea *decizională* consultă un expert în domeniul medical pentru a stabili dacă această stare este temporară sau permanentă. [Am 40]

În cazul în care *autoritatea decizională* nu oferă solicitantului sau, după caz, persoanei aflate în întreținere, posibilitatea unui interviu personal în temeiul punctului (b), *autoritatea decizională* permite solicitantului sau persoanei aflate în întreținere să *reprogrameze interviul personal și* să prezinte noi informații. [Am 41]

■ [Am 42]

- (3) Lipsa unui interviu personal în temeiul alineatului (2) litera (b) nu trebuie să afecteze în mod negativ hotărârea autorității decizionale.
- (4) Independent de articolul 25 alineatul (1), statele membre, atunci când hotărăsc cu privire la o cerere de protecție internațională, pot ține seama de faptul că solicitantul nu s-a prezentat la interviul personal, cu excepția cazului în care a avut motive întemeiate de a nu se prezenta.

Articolul 14

Cerințe cu privire la interviul personal

- (1) Interviul personal are loc în mod normal fără prezența membrilor de familie, cu excepția cazului în care autoritatea decizională consideră necesară prezența altor membri de familie, în scopul unei examinări corespunzătoare.
- (2) Interviul personal are loc în condiții care asigură o confidențialitate corespunzătoare.
- (3) Statele membre iau măsuri corespunzătoare pentru a garanta că interviul personal are loc în condiții care îi permit solicitantului să prezinte toate motivele cererii sale. În acest scop, statele membre:
 - (a) se asigură că persoana care conduce interviul este **calificată, instruită și** competentă pentru a ține seama de situația personală **și** generală în care se înscrie cererea, inclusiv de originea culturală, genul, **orientarea sexuală și gradul de vulnerabilitate a solicitantului**; [Am 43]
 - (b) în măsura posibilului, organizează efectuarea interviului cu solicitantul de către o persoană de același sex, dacă solicitantul cere acest lucru;
 - (c) aleg un interpret competent, capabil să asigure o comunicare corespunzătoare între solicitant și persoana care conduce interviul, **și care are obligația de a respecta un cod de conduită care definește drepturile și obligațiile interpretului**. Comunicarea nu trebuie să aibă loc neapărat în limba pe care o preferă solicitantul atunci când există o altă limbă pe care o înțelege și în care poate comunica în mod clar . În măsura posibilului, statele membre pun la dispoziție un interpret de același sex, dacă solicitantul cere acest lucru; [Am 44]

- (d) se asigură că persoana care conduce interviul privind fondul unei cereri de protecție internațională nu poartă uniformă;
 - (e) se asigură că interviurile cu minori se efectuează într-o formă adaptată acestora ***și de către o persoană care are cunoștințele necesare cu privire la nevoile speciale și la drepturile minorilor. [Am 45]***
- (4) Statele membre pot adopta norme privind prezența unor părți terțe la interviul personal.

Articolul 15 Conținutul interviului personal

Atunci când efectuează interviul personal privind fondul unei cereri de protecție internațională, autoritatea decizională se asigură că solicitantul are în mod corespunzător posibilitatea de a prezenta elementele necesare pentru a-și susține cererea de protecție internațională în conformitate cu articolul 4 alineatele (1) și (2) din Directiva [.../.../UE] [Directiva privind standardele minime]. În acest scop, statele membre se asigură că:

- (a) întrebările adresate solicitantului sunt relevante pentru a evalua dacă acesta are nevoie de protecție internațională în conformitate cu Directiva [.../.../UE] [Directiva privind standardele minime];
- (b) solicitantul are în mod corespunzător posibilitatea de a oferi o explicație privind elementele necesare pentru a-și susține cererea care pot lipsi și/sau în legătură cu incoerențele sau contradicțiile din declarațiile sale.

Articolul 16

Transcrierea interviului personal și întocmirea raportului privind interviul personal

- (1) Statele membre se asigură de efectuarea unei transcrieri a fiecărui interviu personal.
- (2) Statele membre cer solicitantului să aprobe conținutul transcrierii la sfârșitul interviului personal. În acest scop, statele membre se asigură că solicitantul are posibilitatea să formuleze observații și/sau să ofere lămuriri în legătură cu posibilele erori de traducere sau de interpretare care apar în transcriere.
- (3) În cazul în care solicitantul refuză să aprobe conținutul transcrierii, motivele refuzului se consemnează la dosarul solicitantului.

Refuzul solicitantului de a aproba conținutul transcrierii nu împiedică autoritatea decizională să adopte o hotărâre cu privire la cererea acestuia.

- (4) Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2), statele membre se pot asigura că se întocmește un raport scris al interviului personal, care să conțină cel puțin elementele esențiale privind cererea, astfel cum au fost prezentate de solicitant. În astfel de cazuri, statele membre se asigură că transcrierea interviului personal este anexată la raport.
- (5) Statele membre se asigură că solicitanții au acces în timp util la transcriere și, dacă este cazul, la raportul privind interviul personal, înainte ca autoritatea decizională să ia o decizie.

Articolul 17
Rapoartele medico-legale

- (1) Statele membre permit solicitanților, la cerere, să fie supuși unui examen medical efectuat în sprijinul declarațiilor date în legătură cu persecuția sau vătămarea gravă suferite în trecut. În acest scop, statele membre oferă solicitanților o perioadă rezonabilă de timp pentru depunerea certificatului medical la autoritatea decizională.
- (2) Fără a aduce atingere alineatului (1), în cazurile în care există motive întemeiate să se creadă că solicitantul suferă de stres posttraumatic, autoritatea decizională, cu consimțământul solicitantului, se asigură de efectuarea examenului medical.
- (3) Statele membre asigură condițiile adecvate pentru garanta că se pune la dispoziție o expertiză medicală imparțială și calificată în scopul examenului medical menționat la alineatul (2) **și că se alege cel mai puțin invaziv examen medical în cazul în care solicitantul este minor. [Am 46]**
- (4) Statele membre prevăd norme și condiții suplimentare pentru identificarea și documentarea simptomelor legate de tortură și a altor forme de violență fizică, sexuală sau psihologică, relevante pentru punerea în aplicare a prezentului articol.
- (5) Statele membre se asigură că persoanele care interviează solicitanții în conformitate cu prezenta directivă beneficiază de formare în ceea ce privește identificarea simptomelor legate de tortură.
- (6) Rezultatele examenelor medicale menționate în alineatele (1) și (2) sunt evaluate de autoritatea decizională, în coroborare cu alte elemente ale cererii. Acestea sunt luate în considerare, în special, când se stabilește dacă declarațiile solicitantului sunt credibile și suficiente.

Articolul 18

Dreptul *la consiliere pentru aspectele procedurale și juridice*, la asistență judiciară și la reprezentare [Am 47]

- (1) Solicitanților de protecție internațională li se oferă posibilitatea de a consulta un consilier juridic sau alt consilier, recunoscut ca atare sau autorizat în acest scop în conformitate cu legislația internă, în chestiuni referitoare la cererile lor de protecție internațională, în toate etapele procedurii, inclusiv după o decizie negativă.
- (2) Statele membre se asigură că asistența judiciară gratuită se acordă la cerere, sub rezerva dispozițiilor alineatului (3). În acest sens, statele membre:
 - (a) acordă *consiliere* gratuită **în privința aspectelor procedurale și juridice** pe parcursul procedurii, în conformitate cu capitolul III. Aceasta include cel puțin oferirea de informații privind procedura de urmat de către solicitant în funcție de circumstanțele sale particulare, **pregătirea documentelor de procedură necesare, inclusiv în timpul interviului personal**, și furnizarea de explicații privind motivele de fapt și de drept în cazul unei decizii negative; **Consultanța poate fi acordată de un organism neguvernamental sau de personal calificat**; [Am 48]
 - (b) acordă asistență judiciară gratuită **și** reprezentare pe parcursul procedurii în conformitate cu capitolul V. Aceasta include cel puțin pregătirea documentelor procedurale necesare și participarea la ședința de judecată în fața unei instanțe de fond în numele solicitantului. [Am care nu privește toate limbile]
- (3) Statele membre pot să prevadă în legislația lor internă că asistența judiciară gratuită se acordă:
 - (a) numai persoanelor care nu dispun de resurse suficiente; și/sau
 - (b) numai **pentru serviciile oferite de consilieri** juridici sau **alți** consilieri special desemnați de legislația internă pentru a asista și/sau reprezenta solicitanții de protecție internațională. [Am 50]

În ceea ce privește procedurile prevăzute în capitolul V, statele membre pot alege ca solicitanții să beneficieze de asistență juridică gratuită și/sau de reprezentare în măsura în care o astfel de asistență este necesară pentru a le asigura accesul efectiv la justiție. Statele membre se asigură că asistența judiciară și/sau reprezentarea acordată în temeiul prezentului alineat nu este limitată în mod arbitrar. **Statele membre pot opta să acorde asistență judiciară și/sau reprezentare de acest tip numai dacă instanța de judecată evaluează pozitiv șansele de succes.** [Am 51]

- (4) Statele membre pot prevedea norme privind modalitățile de depunere și soluționare a cererilor de asistență judiciară și/sau reprezentare.
- (5) Statele membre **permit și facilitează** organizațiilor neguvernamentale **acordarea de** asistență judiciară gratuită și/sau reprezentare solicitanților de protecție internațională în cadrul procedurilor prevăzute în capitolul III și/sau capitolul V. [Am 52]
- (6) De asemenea, statele membre pot:
 - (a) să impună limite financiare și/sau termene pentru acordarea asistenței judiciare gratuite și/sau a reprezentării gratuite, cu condiția ca limitele respective să nu restrângă în mod arbitrar accesul la asistență judiciară și/sau reprezentare;
 - (b) să prevadă, în ceea ce privește onorariile și alte costuri, ca solicitanții de azil să nu beneficieze de un tratament mai favorabil decât tratamentul acordat în general resortisanților proprii în chestiuni referitoare la asistența judiciară.
- (7) Statele membre pot cere rambursarea integrală sau parțială a cheltuielilor efectuate în cazul și în momentul în care situația financiară a solicitantului se îmbunătățește considerabil sau în cazul în care hotărârea de acordare a acestor prestații a fost luată pe baza unor informații false furnizate de solicitant.

Articolul 19

Domeniul de aplicare a asistenței judiciare și a reprezentării

- (1) Statele membre se asigură că un consilier juridic sau alt consilier recunoscut ca atare sau autorizat în acest scop de legislația internă și care asistă sau reprezintă un solicitant de protecție internațională în temeiul legislației interne are acces la informațiile din dosarul solicitantului pe baza cărora este sau va fi luată o decizie.

Statele membre pot face o excepție în cazul în care divulgarea informațiilor sau a surselor ar periclita securitatea națională, securitatea organizațiilor sau a persoanei (persoanelor) care furnizează informațiile sau securitatea persoanei (persoanelor) la care se referă informațiile sau în cazul în care s-ar prejudicia ancheta aferentă examinării cererilor de protecție internațională de către autoritățile competente ale statelor membre sau relațiile internaționale ale statelor membre. În astfel de cazuri, statele membre:

- (a) permit accesul la informațiile sau sursele în cauză cel puțin consilierului juridic sau consilierului care a fost supus unui control de securitate, în măsura în care informațiile sunt relevante pentru examinarea cererii sau pentru luarea unei decizii de retragere a protecției internaționale;
- (b) permit accesul la informațiile sau sursele în cauză autorităților menționate la capitolul V.

- (2) Statele membre se asigură că un consilier juridic sau alt consilier care asistă sau reprezintă un solicitant de protecție internațională are acces la zone restricționate, precum locurile de reținere și zonele de tranzit, în scopul consultării cu solicitantul.

Statele membre nu pot limita posibilitatea de vizitare a solicitanților care se află în zonele restricționate decât în cazul în care, în temeiul legislației interne, limitarea este necesară în mod obiectiv pentru asigurarea securității, a ordinii publice sau a gestionării administrative a zonei sau pentru asigurarea unei examinări eficiente a cererii de azil, cu condiția ca aceasta să nu restrângă drastic sau să nu facă imposibil accesul consilierului juridic sau al altui consilier.

- (3) Statele membre permit solicitantului să se prezinte la interviul personal însoțit de un consilier juridic sau alt consilier recunoscut ca atare sau autorizat în acest scop de legislația internă, *ori de o persoană calificată*. [Am 53]
- (4) Statele membre pot prevedea norme care să reglementeze prezența consilierilor juridici sau a altor consilieri la toate interviurile din cadrul procedurii, fără a aduce atingere prezentului articol sau articolului 21 alineatul (1) litera (b).

Statele membre pot cere ca solicitantul să fie prezent la interviul personal chiar și atunci când acesta este reprezentat în conformitate cu legislația internă de astfel de consilier juridic sau alt consilier și pot cere solicitantului să răspundă personal la întrebările adresate.

Absența consilierului juridic sau a altui consilier nu împiedică autoritatea decizională să realizeze interviul personal cu solicitantul, fără a aduce atingere articolului 21 alineatul (1) litera (b).

Articolul 20

Solicitanți cu nevoi speciale

- (1) ***În conformitate cu articolul 21 din Directiva [...]/UE [de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil] (Directiva privind condițiile de primire, statele membre prevăd în legislația lor națională proceduri care permit să se verifice, încă de la depunerea unei cereri de protecție internațională, dacă solicitantul are nevoi speciale, precum și să se indice natura acestor nevoi. [Am 54]***
- (2) Statele membre iau măsurile adecvate pentru a se asigura că solicitanții cu nevoi speciale au posibilitatea să prezinte elementele cererii pe cât de complet posibil și aducând toate elementele de probă disponibile. Dacă este cazul, acestora li se acordă prelungiri ale termenelor pentru a le permite să prezinte probele sau să efectueze toate celelalte etape necesare procedurii.

- (3) În cazurile în care autoritatea decizională consideră că un solicitant a făcut obiectul torturii, violului sau altor forme grave de violență psihologică, fizică sau sexuală, astfel cum se prevede în articolul 21 din Directiva [...]/.../UE [Directiva privind condițiile de primire], solicitantul beneficiază de timp suficient și de sprijin corespunzător pentru pregătirea unui interviu personal privind fondul cererii sale. ***Se acordă o atenție deosebită solicitanților care nu au menționat direct orientarea lor sexuală.*** [Am 55]
- (4) Articolul 28 alineatele (6) și (7) nu se aplică solicitanților la care se face referire în alineatul (3) din prezentul articol.
- (5) ***În conformitate cu condițiile stabilite la articolul 18, solicitanții cu nevoi speciale beneficiază de asistență judiciară gratuită în toate procedurile prevăzute în prezenta directivă.*** [Am 56]

Articolul 21

Garanții pentru minorii neînsoțiți

- (1) Cu privire la toate procedurile prevăzute de prezenta directivă și fără a aduce atingere articolelor 13, 14 și 15, statele membre:
- (a) iau ***imediat*** măsuri pentru a asigura reprezentarea și asistarea minorului neînsoțit de către un reprezentant cu privire la introducerea și examinarea cererii. Reprezentantul trebuie să fie imparțial și să aibă expertiza necesară în domeniul îngrijirii copilului. Reprezentantul respectiv poate fi și reprezentantul menționat în Directiva [...]/.../UE [Directiva privind condițiile de primire]; **[Am care nu privește toate limbile]**

- (b) se asigură că reprezentantului i se dă posibilitatea de a-l informa pe minorul neînsoțit despre semnificația și posibilele consecințe ale interviului personal și, după caz, despre modul în care trebuie să se pregătească pentru interviul personal. Statele membre se asigură că un reprezentant și/sau un consilier juridic sau un alt consilier autorizat în acest scop *ori de o persoană calificată* în conformitate cu legislația internă asistă la interviu și are posibilitatea să adreseze întrebări sau să formuleze observații, în cadrul stabilit de persoana care conduce interviul. [Am 58]

Statele membre pot cere ca minorul neînsoțit să fie prezent la interviul personal chiar dacă reprezentantul este prezent.

■ [Am 59]

- (2) Statele membre se asigură că:
 - (a) în cazul în care un minor neînsoțit participă la un interviu personal referitor la cererea sa de protecție internațională în conformitate cu articolele 13, 14 și 15 interviul respectiv este condus de o persoană care are cunoștințele necesare privind nevoile speciale *și drepturile* minorilor; [Am 60]
 - (b) un funcționar care are cunoștințele necesare privind nevoile speciale *și drepturile* minorilor redactează hotărârea autorității decizionale cu privire la cererea de azil a unui minor neînsoțit. [Am 61]
- (3) Sub rezerva condițiilor menționate la articolul 18, minorii neînsoțiți *și reprezentanții numiți ai acestora* beneficiază, *cu respectarea tuturor procedurilor prevăzute în prezenta directivă*, de *consiliere* judiciară gratuită *în privința aspectelor procedurale și juridice, precum și de reprezentare gratuită*. [Am 62]
- (4) Statele membre pot recurge la examene medicale pentru a determina vârsta minorilor neînsoțiți în cadrul examinării unei cereri de protecție internațională în cazul în care, ca urmare a declarațiilor lor generale sau a altor circumstanțe relevante, statele membre au încă îndoieli în legătură cu vârsta acestora. *Dacă rămân îndoieli după examenul medical, hotărârea se ia întotdeauna în beneficiul minorului neînsoțit*. [Am 63]

Orice consultație medicală se efectuează cu respectarea deplină a demnității individuale, alegându-se examenele cele *mai fiabile și* mai puțin invazive, *și este realizată de experți calificați și imparțiali din domeniul medical.* [Am 65]

În cazurile în care se recurge la examene medicale, statele membre se asigură că:

- (a) minorii neînsoțiți sunt informați, înainte de examinarea cererii lor de protecție internațională, într-o limbă pe care *se poate presupune în mod rezonabil că o înțeleg*, despre posibilitatea determinării vârstei lor printr-un examen medical. Aceasta trebuie să cuprindă informații despre metoda de examinare și posibilele consecințe ale rezultatului examenului medical pentru examinarea cererii de protecție internațională, precum și despre consecințele refuzului minorului neînsoțit de a se supune examenului medical; [Am 66]
- (b) minorii neînsoțiți și/sau reprezentanții lor sunt de acord cu efectuarea unui examen în vederea determinării vârstei minorilor în cauză și
- (c) hotărârea de respingere a cererii de protecție internațională a unui minor neînsoțit care a refuzat să se supună examenului medical nu se întemeiază pe acest refuz. [Am 67]

Faptul că un minor neînsoțit a refuzat să se supună unui astfel de examen medical nu împiedică autoritatea decizională să adopte o hotărâre cu privire la cererea de protecție internațională.

- (5) Articolul 28 alineatele (6) și (7), articolul 30 alineatul (2) litera (c) și articolul 36 nu se aplică în cazul minorilor neînsoțiți.
- (6) Statele membre țin seama în primul rând de interesul superior al copilului atunci când pun în aplicare prezentul articol.

Articolul 22

Reținerea

- (1) Statele membre nu pot reține o persoană exclusiv pe motiv că aceasta solicită de protecție internațională. Motivele și condițiile reținerii, precum și garanțiile aflate la dispoziția solicitanților de protecție internațională aflați în detenție sunt conforme cu Directiva [...]/.../UE] [Directiva privind condițiile de primire].
- (2) În cazul în care un solicitant de protecție internațională este reținut, statele membre se asigură că există posibilitatea unui control judiciar rapid în conformitate cu Directiva [...]/.../UE] [Directiva privind condițiile de primire].

Articolul 23

Reținerea minorilor

Reținerea minorilor este strict interzisă în orice circumstanță. [Am 68]

Articolul 24

Procedura în caz de retragere a cererii

- (1) În măsura în care statele membre prevăd posibilitatea retragerii explicite a cererii în conformitate cu legislația internă, atunci când un solicitant își retrage în mod explicit cererea de protecție internațională, statele membre se asigură că autoritatea responsabilă cu determinarea adoptă o hotărâre ■ în sensul încetării examinării cererii, ***și explică solicitantului consecințele retragerii cererii. [Am 69]***
- (2) De asemenea, statele membre pot prevedea că autoritatea decizională poate decide încetarea examinării fără a adopta o hotărâre. În acest caz, statele membre trebuie să se asigure că autoritatea decizională consemnează această informație la dosarul solicitantului.

Articolul 25

Procedura în cazul retragerii implicite a cererii sau al renunțării implicite la aceasta

- (1) În cazul în care există motive serioase să se considere că un solicitant de protecție internațională și-a retras implicit cererea de azil sau că a renunțat implicit la aceasta **fără un motiv întemeiat**, statele membre iau măsuri pentru ca autoritatea decizională să adopte o hotărâre **fie** în sensul încetării examinării, **fie al respingerii cererii în temeiul faptului că solicitantul nu și-a demonstrat dreptul la statutul de refugiat în conformitate cu Directiva [...]/UE** [Directiva privind standardele minime], **dacă, pe lângă motivele menționate anterior, acesta:**

- **a refuzat să coopereze; sau**
- **a fugit; sau**
- **în mod foarte probabil, nu are dreptul la protecție internațională; sau**
- **este originar dintr-o țară terță sigură în conformitate cu articolul 37 sau a tranzitat printr-o astfel de țară. [Am 103]**

Statele membre pot prezuma că solicitantul și-a retras implicit cererea de protecție internațională sau a renunțat implicit la aceasta, în special atunci când se stabilește că:

- (a) solicitantul nu a dat curs cererilor de a furniza informații esențiale pentru cererea sa de azil în conformitate cu articolul 4 din Directiva [...]/UE [Directiva privind standardele minime] sau nu s-a prezentat la interviul personal prevăzut la articolele 13, 14, 15 și 16, cu excepția cazului în care solicitantul demonstrează într-un termen rezonabil că aceste situații se datorează unor circumstanțe independente de voința sa;
- (b) solicitantul a fugit sau a părăsit fără permisiune locul în care locuia sau era reținut, fără a contacta autoritatea competentă într-un termen rezonabil, sau nu s-a conformat într-un termen rezonabil obligației de a se prezenta la autorități în mod regulat și altor obligații de comunicare.

În scopul punerii în aplicare a prezentelor dispoziții, statele membre pot stabili termene sau orientări.

- (2) Statele membre se asigură că solicitantul care se prezintă din nou la autoritatea competentă după adoptarea hotărârii de încetare menționate la alineatul (1) are dreptul să solicite redeschiderea cazului său. ***În cadrul procedurii de azil nu se poate solicita decât o singură dată redeschiderea procedurii.*** [Am 70]

Statele membre se asigură că o astfel de persoană nu este expulzată contrar principiului nereturnării.

Statele membre pot permite autorității decizionale să reia examinarea din stadiul în care a fost întreruptă.

- (3) Prezentul articol nu aduce atingere Regulamentului (UE) nr. [.../...] [Regulamentul Dublin].

Articolul 26 Rolul ICONUR

- (1) Statele membre autorizează ICONUR:
- (a) să aibă acces la solicitanții de protecție internațională, inclusiv la cei reținuți, precum și în zone de tranzit aeroportuar sau portuar;
 - (b) să aibă acces la informații privind cererile individuale de protecție internațională, la desfășurarea procedurii și la hotărârile adoptate, cu condiția ca solicitantul să fie de acord cu acest lucru;
 - (c) să își prezinte opiniile, în îndeplinirea misiunii sale de supraveghere pe care i-o conferă articolul 35 din Convenția de la Geneva, în fața oricăror autorități competente, cu privire la cererile individuale de protecție internațională, în orice etapă a procedurii.
- (2) De asemenea, alineatul (1) se aplică unei organizații care activează în numele ICONUR pe teritoriul respectivului stat membru în temeiul unui acord cu acesta.

Articolul 27

Colectarea informațiilor cu privire la cazuri individuale

În scopul examinării cazurilor individuale, statele membre:

- (a) nu divulgă informațiile cu privire la cererile individuale de protecție internațională sau faptul că a fost depusă o cerere, autorului (sau autorilor) presupus (presupuși) al (ai) persecuției sau vătămării grave
- (b) nu obțin informații de la autorul (sau autorii) presupus (presupuși) al (ai) persecuției sau vătămării grave într-un mod care ar putea duce la informarea ■ acestuia (acestora) despre faptul că solicitantul în cauză a depus o cerere și care ar periclita integritatea fizică a solicitantului și a persoanelor aflate în întreținerea acestuia sau libertatea și siguranța membrilor familiei sale care se află încă în țara de origine.
[Am 71]

CAPITOLUL III

PROCEDURI ÎN PRIMĂ INSTANȚĂ

SECȚIUNEA I

Articolul 28

Procedura de examinare

- (1) Statele membre soluționează cererile de protecție internațională în cadrul unei proceduri de examinare în conformitate cu principiile și garanțiile fundamentale din capitolul II.
- (2) Statele membre se asigură că procedura în cauză se încheie cât mai repede, fără a aduce atingere unei examinări corespunzătoare și complete.

- (3) Statele membre se asigură că o procedură se încheie în cel mult 6 luni după depunerea cererii.

Statele membre pot prelungi acele termene cu o perioadă care nu depășește 6 luni în cazuri individuale ce implică elementele complexe de fapt și de drept complexe.

- (4) Statele membre se asigură că, în cazul în care nu se poate lua o hotărâre în termenul menționat la alineatul (3) primul paragraf, solicitantul respectiv fie:

- (a) este informat despre întârziere; și
- (b) primește, la cerere, informații privind motivele întârzierii și termenul în care se preconizează adoptarea unei decizii cu privire la cererea sa.

Consecințele neadoptării unei decizii în termenul menționat la alineatul (3) se definesc în conformitate cu legislația internă.

- (5) ***Autoritățile decizionale*** pot acorda prioritate oricărei examinări a unei cereri de protecție internațională în conformitate cu principiile și garanțiile fundamentale din capitolul II: [Am 73]

- (b) atunci când solicitantul are nevoi speciale, ***în special în cazul minorilor neînsoțiți***; [Am 74]
- (c) în alte cazuri cu excepția cererilor menționate la alineatul (6).

- (6) Statele membre pot prevedea accelerarea unei proceduri de examinare în conformitate cu principiile și garanțiile fundamentale din capitolul II în cazul în care:
- (a) solicitantul, la depunerea cererii și prezentarea faptelor, a invocat doar aspecte care nu sunt relevante pentru a se examina dacă îndeplinește sau nu condițiile necesare pentru a obține statutul de refugiat sau de persoană eligibilă pentru protecție subsidiară în temeiul Directivei [.../.../UE] [Directiva cu privire la standardele minime]; sau
 - (ab) în mod evident, solicitantul nu poate fi considerat refugiat sau nu îndeplinește condițiile pentru acordarea statutului de refugiat într-un stat membru în conformitate cu Directiva [.../.../UE] [Directiva privind standardele minime]; sau [Am 105]**
 - (c) solicitantul provine dintr-o țară de origine sigură în sensul prezentei directive, sau
 - (d) solicitantul a indus în eroare autoritățile în ceea ce privește identitatea și/sau cetățenia sa și/sau autenticitatea documentelor sale, prezentând informații sau documente false ori ascunzând informații și documente relevante care ar fi putut avea o influență nefavorabilă asupra hotărârii, fie
 - (e) există probabilitatea să fi distrus sau îndepărtat, cu rea-credință, acte de identitate sau documente de călătorie care ar fi contribuit la stabilirea identității sau a cetățeniei sale, sau
 - (f) solicitantul a furnizat date în mod evident incoerente, contradictorii, neverosimile, incomplete sau false care în mod evident nu constituie o argumentație convingătoare a afirmației sale de a fi o persoană persecutată în sensul Directivei [.../.../UE] [Directiva privind standardele minime]; sau [Am 75]**
 - (g) solicitantul a depus o cerere ulterioară care, în mod evident, nu aduce niciun element relevant nou în legătură cu situația sa personală sau cu situația din țara sa de origine; sau [Am 107]**
 - (h) fără un motiv valabil, solicitantul nu și-a depus cererea mai devreme, deși a avut posibilitatea să facă acest lucru; sau [Am 108]**

■ [Am 76]

- (i) solicitantul depune o cerere numai pentru a întârzia sau a împiedica punerea în executare a unei hotărâri anterioare sau iminente care ar duce la expulzarea sa;
 - (j) ***fără un motiv întemeiat, solicitantul nu și-a respectat obligațiile privind cooperarea pentru stabilirea situației și a identității sale în conformitate cu articolul 4 alineatele (1) și (2) din Directiva [...]/UE] [Directiva privind standardele minime] sau în conformitate cu articolul 12 alineatele (1) și (2) literele (a) –(c) și cu articolul 25 alineatul (1) din prezenta directivă; sau [Am 109]***
 - (k) ***solicitantul a intrat ilegal pe teritoriul statului membru sau și-a prelungit în mod ilegal sejurul și, fără a avea un motiv întemeiat, nu s-a prezentat în fața autorităților și/sau nu a depus în cel mai scurt timp o cerere de azil, având în vedere circumstanțele intrării sale pe teritoriul statului membru; sau [Am 110]***
 - (l) ***solicitantul reprezintă un pericol grav pentru securitatea statului membru sau din motive serioase de securitate națională și de menținere a ordinii publice a fost expulzat din țară în conformitate cu legislația națională. [Am 77]***
- (7) În cazul cererilor neîntemeiate menționate la articolul 29 în care se aplică oricare dintre situațiile enumerate la alineatul (6) din prezentul articol, statele membre pot respinge o cerere ca vădit neîntemeiată ca urmare a unei examinări corespunzătoare și complete.
- (8) Statele membre prevăd termene rezonabile pentru luarea unei hotărâri privind procedurile în primă instanță prevăzute la alineatul (6).
- (9) Faptul că o cerere de protecție internațională a fost prezentată în urma unei intrări ilegale pe teritoriu sau la graniță, inclusiv zonele de tranzit, precum și lipsa documentelor ***la intrarea în țară*** sau utilizarea unor documente false, nu provoacă per se adoptarea automată a unei proceduri accelerate de examinare. **[Am 78]**

Articolul 29
Cereri neîntemeiate

■ Statele membre pot considera o cerere de protecție internațională ca neîntemeiată numai în cazul în care autoritatea decizională a stabilit că solicitantul nu îndeplinește condițiile necesare pentru obținerea protecției internaționale în temeiul Directivei [.../.../UE] [Directiva cu privire la standardele minime]. **[Am 79]**

SECȚIUNEA II

Articolul 30
Cereri inadmisibile

- (1) În afara cazurilor în care o cerere nu este examinată în conformitate cu Regulamentul (UE) [nr. .../...] [Regulamentul Dublin], statele membre nu au obligația de a verifica dacă solicitantul îndeplinește condițiile cerute pentru a obține protecție internațională în conformitate cu Directiva .../.../UE [Directiva cu privire la standardele minime], în cazul în care cererea se consideră inadmisibilă în temeiul prezentului articol.
- (2) Statele membre pot considera o cerere de protecție internațională ca inadmisibilă numai în cazul în care:
 - (a) un alt stat membru a acordat statutul de refugiat;
 - (b) o țară care nu este stat membru este considerată ca prima țară de azil a solicitantului, în temeiul articolului 32;
 - (c) o țară care nu este stat membru este considerată ca țară terță sigură pentru solicitant, în temeiul articolului 37;
 - (d) solicitantul a depus o cerere identică după adoptarea unei hotărâri finale;
 - (e) o persoană aflată în întreținerea solicitantului depune o cerere, după ce, în conformitate cu articolul 6 alineatul (4), și-a dat consimțământul astfel încât cazul său să fie tratat în cadrul unei cereri făcute în numele său și nu există fapte referitoare la situația persoanei aflate în întreținere care să justifice o cerere separată.

Articolul 31

Norme speciale referitoare la interviul privind admisibilitatea

- (1) Statele membre permit solicitanților să-și prezinte opiniile cu privire la cerere pe baza motivelor menționate la articolul 30 în situațiile lor speciale, înainte luării deciziei de a considera cererea ca inadmisibilă. În acest scop, **autoritatea decizională** organizează interviuri personale privind admisibilitatea cererii. Statele membre pot face excepții numai în cazul cererilor ulterioare în conformitate cu articolul 35. [Am 80]
- (2) Alineatul (1) nu aduce atingere articolului 5 din Regulamentul (UE) nr. .../... [Regulamentul Dublin].
- (3) **Statele membre se asigură că membrii personalului autorității decizionale care conduc interviul privind admisibilitatea cererii nu poartă uniformă.** [Am 81]

Articolul 32

Conceptul de primă țară de azil

O țară poate fi considerată ca primă țară de azil pentru un anumit solicitant de protecție internațională în cazul în care solicitantul:

- (a) a fost recunoscut ca refugiat în țara respectivă și încă se poate prevala de protecția respectivă sau
- (b) beneficiază, cu alt titlu, de o protecție **efectivă** în țara respectivă, inclusiv de principiul nereturnării, [Am 82]

cu condiția să fie readmis în țara respectivă.

La aplicarea conceptului de primă țară de azil la situația personală a unui solicitant de protecție internațională, statele membre **iau** în considerare articolul 37 alineatul (1).

Solicitantului i se permite să atace aplicarea conceptului de primă țară de azil pe motiv că prima țară nu este sigură în situația sa personală. [Am 83]

■ [Am 84]

SECȚIUNEA III

■ [Am. 85]

Articolul 33

Conceptul de țară de origine sigură

- (1) O țară terță desemnată ca țară de origine sigură în conformitate cu prezenta directivă poate fi considerată țară de origine sigură pentru un anumit solicitant, după o examinare individuală a solicitării, numai în cazul în care:
 - (a) acesta este resortisant al țării respective sau
 - (b) acesta este un apatrid și anterior a avut reședința stabilă în țara respectivă;
 - (c) și nu a prezentat motive serioase pentru ca țara să nu fie considerată țară de origine sigură în situația sa personală, ținând cont de condițiile pe care trebuie să la îndeplinească pentru a obține statutul de refugiat sau statutul unei persoane eligibile pentru protecție subsidiară în conformitate cu [Directiva .../.../UE] [Directiva privind standardele minime].
- (2) Statele membre prevăd în legislația internă noi norme și modalități de aplicare a conceptului de țară de origine sigură.

SECȚIUNEA IV

Articolul 34 Cereri ulterioare

- (1) În cazul în care o persoană care a depus o cerere de protecție internațională într-un stat membru face declarații noi sau depune o cerere ulterioară în același stat membru, statul membru respectiv examinează aceste noi declarații sau elementele cererii ulterioare în cadrul examinării cererii anterioare sau în cadrul examinării deciziei care face obiectul unei căi de atac judiciare sau administrative, în măsura în care, în acest cadru, **autoritatea decizională** poate lua în considerare și ține seama de toate elementele care stau la baza noilor declarații sau cererii ulterioare. [Am 87]
- (2) În scopul luării unei decizii cu privire la admisibilitatea unei cereri de protecție internațională în conformitate cu articolul 30 alineatul (2) litera (d), statele membre pot aplica o procedură specială prevăzută la alineatul (3) din prezentul articol, în cazul în care o persoană depune o cerere de protecție internațională ulterioară:
 - (a) după retragerea cererii sale anterioare în conformitate cu dispozițiile articolului 24;
 - (b) după adoptarea unei hotărâri finale privind cererea anterioară.
- (3) O cerere de protecție internațională ulterioară este supusă mai întâi unei examinări preliminare pentru a se stabili dacă, după retragerea cererii anterioare sau după adoptarea hotărârii menționate la alineatul (2) litera (b) cu privire la această cerere, au apărut sau au fost prezentate de către solicitant elemente sau date noi referitoare la examinarea menită să stabilească dacă persoana îndeplinește condițiile pentru a obține statutul de refugiat sau de persoană care poate beneficia de protecție subsidiară în temeiul Directivei [.../.../UE] [Directiva privind standardele minime].
- (4) În cazul în care, în urma examinării preliminare menționate la alineatul (3), apar sau sunt prezentate de solicitant elemente sau date noi care sporesc semnificativ probabilitatea ca solicitantul să îndeplinească condițiile pentru a obține statutul de refugiat sau de persoană care poate beneficia de protecție subsidiară în temeiul Directivei [.../.../UE] [Directiva privind standardele minime], cererea este examinată în continuare în conformitate cu capitolul II.

- (5) În conformitate cu legislația internă, statele membre pot examina în continuare o cerere ulterioară în cazul în care există alte motive pentru redeschiderea unei proceduri.

■ [Am 88]

- (6) Procedura menționată la prezentul articol poate fi aplicată și în cazul unei persoane aflate în întreținere care depune o cerere după ce, în conformitate cu articolul 6 alineatul (4), a consimțit la soluționarea cazului său în cadrul unei cereri făcute în numele său. În această situație, examinarea preliminară menționată la alineatul (3) din prezentul articol constă în a stabili dacă există fapte referitoare la situația persoanei aflate în întreținere care să justifice o cerere separată.
- (7) În cazul în care, după **finalizarea procedurii aferente primei cereri în conformitate cu alineatul (2)**, persoana în cauză prezintă o nouă cerere de protecție internațională **care nu implică efectuarea de verificări suplimentare în conformitate cu prezentul articol** în același stat membru înainte de punerea în aplicare a deciziei de returnare, acel stat membru poate: [Am 113]
- (a) face o excepție de la dreptul de a rămâne pe teritoriul statului membru cu condiția ca autoritatea decizională să se asigure că decizia de returnare nu va conduce la returnarea directă sau indirectă prin încălcarea obligațiilor internaționale și comunitare ale aceluia stat membru; și/sau
 - (b) prevede ca cererea să fie supusă procedurii de admisibilitate în conformitate cu prezentul articol și cu articolul 30; și/sau
 - (c) prevede accelerarea procedurii de examinare în conformitate cu articolul 28 alineatul (6) litera (i).

În cazurile menționate la primul paragraf literele (b) și (c), statele membre pot face o derogare de la termenele aplicabile în mod normal în cazul procedurilor de admisibilitate și/sau accelerate, în conformitate cu legislația internă.

- (8) În cazul în care o persoană cu privire la care trebuie aplicată o decizie de transfer în sensul Regulamentului (UE) [nr. .../...] [Regulamentul Dublin] face declarații noi sau depune o cerere ulterioară în statul membru care efectuează transferul, aceste declarații sau cereri ulterioare se analizează de către statul membru responsabil, astfel cum se prevede în regulamentul respectiv, în conformitate cu prezenta directivă.

Articolul 35

Norme de procedură

- (1) Statele membre se asigură că solicitanții de protecție internațională a căror cerere este supusă unei examinări preliminare în temeiul articolului 34 beneficiază de garanțiile prevăzute la articolul 11 alineatul (1).
- (2) Statele membre pot adopta în legislația internă norme privind examinarea preliminară în temeiul articolului 34. Aceste norme pot, inter alia:
- (a) să îl oblige pe solicitantul respectiv să indice fapte și să aducă probe care să justifice o nouă procedură;
 - (b) să permită efectuarea examinării preliminare numai pe baza datelor prezentate în scris, fără un interviu personal cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 34 alineatul (6).

Aceste norme nu trebuie să facă imposibil accesul solicitantului la o nouă procedură sau să ducă la anularea efectivă ori restrângerea drastică a accesului.

- (3) Statele membre se asigură că:
- (a) solicitantul este informat în mod corespunzător despre rezultatul examinării preliminare și, în cazul în care cererea sa nu este examinată în continuare, despre motivele acestui fapt și posibilitățile de a intenta o cale de atac împotriva hotărârii sau de a cere revizuirea acesteia;
 - (b) în cazul în care se aplică una dintre situațiile menționate la articolul 34 alineatul (3), autoritatea decizională examinează în continuare cererea ulterioară în conformitate cu dispozițiile din capitolul II cât mai curând posibil.

SECȚIUNEA V

Articolul 36 Proceduri la frontieră

- (1) Statele membre pot prevedea proceduri, în conformitate cu principiile și garanțiile fundamentale din capitolul II, în vederea adoptării unei hotărâri la frontieră sau în zonele de tranzit ale statelor membre cu privire la:
 - (a) admisibilitatea unei cereri, **în sensul articolului 30**, în aceste locuri; și/sau **[Am 89]**
 - (b) fondul unei cereri privind o procedură accelerată în sensul articolului 28 alineatul (6).
- (2) Statele membre se asigură că, în cadrul procedurilor prevăzute la alineatul (1), se ia o hotărâre într-un termen rezonabil. În cazul în care nu a fost luată o hotărâre în termen de patru săptămâni, solicitantului îi este permisă intrarea pe teritoriul statelor membre pentru ca cererea sa de azil să fie soluționată în conformitate cu celelalte dispoziții ale prezentei directive. ***Menținerea solicitanților la frontiera statelor membre sau în zonele lor de tranzit este echivalentă unei rețineri, astfel cum este menționată la articolul 22. [Am 90]***
- (3) În cazul unor sosiri implicând un număr mare de resortisanți ai unei țări terțe sau apatrizi care depun cereri de protecție internațională la frontieră sau într-o zonă de tranzit, care fac practic imposibilă aplicarea la fața locului a dispozițiilor de la alineatul (1), procedurile respective pot fi aplicate pe perioada în care acești resortisanți ai unei țări terțe sau apatrizi sunt cazați în mod normal în locurile din apropierea frontierei sau a zonei de tranzit.

SECȚIUNEA VI

Articolul 37 Conceptul de țară terță ■ sigură

- (1)** O țară terță poate fi considerată ca țară terță sigură numai în cazul în care *o persoană care solicită protecție internațională este tratată în țara respectivă în conformitate cu următoarele principii și condiții:*
- (a) viața și libertatea solicitanților de azil nu sunt amenințate din motive de rasă, religie, cetățenie, apartenență la un grup social sau opinii politice;*
 - (b) nu există niciun risc de vătămări grave astfel cum se menționează în [Directiva .../.../UE] [Directiva privind standardele minime];*
 - (c) principiul nereturnării este respectat în conformitate cu Convenția de la Geneva;*
 - (d) interdicția expulzării, prevăzută de dreptul internațional, cu încălcarea dreptului de a nu fi torturat și supus unor tratamente crude, inumane sau degradante, este respectată și*
 - (e) există posibilitatea de a solicita recunoașterea statutului de refugiat sau a unei alte forme de protecție complementară, comparabilă cu cea acordată în sensul Directivei [.../.../UE] [Directiva privind standardele minime] și, în cazul în care unul dintre aceste statute este acordat, de a beneficia de protecție comparabilă cu cea acordată în sensul directivei respective;*
 - (f) a ratificat și respectă dispozițiile Convenției de la Geneva fără nici un fel de limitări geografice;*
 - (g) dispune de o procedură de azil prevăzută prin lege; și*
 - (h) a fost desemnată ca atare de către Parlamentul European și Consiliu, în conformitate cu alineatul (2).*

- (2) ***Parlamentul European și Consiliul, acționând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, adoptă sau modifică o listă comună a țărilor terțe considerate țări terțe sigure în sensul alineatului (1).***
- (3) Statele membre interesate prevăd în legislația internă normele de punere în aplicare a dispozițiilor de la alineatul (1) și ***norme care prevăd:***
- (a) ***necesitatea existenței unei legături între solicitantul de protecție internațională și țara terță în cauză, în baza căreia ar fi rezonabil ca persoana respectivă să se ducă în țara respectivă;***
 - (b) ***metodele prin care autoritățile competente se asigură că unei anumite țări sau unui anumit solicitant i se poate aplica conceptul de țară terță sigură. Aceste metode includ examinarea în fiecare caz a siguranței țării pentru un solicitant anume;***
 - (c) ***norme conforme cu dreptul internațional, care permit o examinare individuală pentru a stabili dacă respectiva țară terță este sigură pentru un anumit solicitant, ceea ce, cel puțin, permite solicitantului să atace aplicarea conceptului de țară terță sigură pe motivul că țara terță nu este sigură în situația sa personală. De asemenea, i se permite solicitantului să pună în cauză existența unei legături între acesta și țara terță în conformitate cu punctul (a).***
- (4) Atunci când pun în aplicare o hotărâre ■ în temeiul prezentului articol, respectivele state membre ■ îl informează pe solicitant în mod corespunzător. ■
- (5) În cazul în care o țară terță sigură nu îl readmite pe solicitantul de azil, statele membre se asigură că i se dă acces la o procedură în conformitate cu principiile și garanțiile fundamentale din capitolul II.
- (6) ***Statele membre nu fixează liste naționale ale țărilor de origine sigure sau liste naționale ale țărilor terțe sigure. [Am 91]***

CAPITOLUL IV
PROCEDURI DE RETRAGERE A PROTECȚIEI INTERNAȚIONALE

Articolul 38
Retragerea protecției internaționale

Statele membre se asigură că examinarea în vederea retragerii protecției internaționale a unei anumite persoane poate începe atunci când apar elemente sau date noi care indică existența unor motive pentru reexaminarea validității protecției internaționale.

Articolul 39
Norme de procedură

- (1) Statele membre se asigură că, în cazul în care autoritatea competentă examinează retragerea protecției internaționale a unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid în conformitate cu articolul 14 sau articolul 19 din Directiva [.../.../UE] [Directiva privind standardele minime, persoana în cauză beneficiază de următoarele garanții:
- (a) este informată în scris că autoritatea competentă reexaminează îndeplinirea de către aceasta a condițiilor pentru obținerea protecției internaționale și despre motivele reexaminării și
 - (b) i se dă posibilitatea de a prezenta, în cadrul unui interviu personal în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) litera (b) și cu articolele, 13, 14 și 15 sau printr-o declarație scrisă, motivele pentru care protecția internațională nu ar trebui să fie retrasă.

De asemenea, statele membre se asigură că, în cadrul acestei proceduri:

- (a) autoritatea competentă poate obține informații precise și actualizate cu privire la situația generală predominantă din țările de origine ale persoanelor în cauză din diverse surse, precum, după caz, ICONUR și Birou European de Sprijin pentru Azil și
 - (b) în cazul în care informațiile despre un anumit caz sunt obținute în scopul reexaminării protecției internaționale, acestea nu sunt obținute de la autorul (sau autorii) persecuției într-un mod care ar putea duce la informarea directă a acestuia (acestora) despre faptul că respectiva persoană este beneficiară de protecție internațională al cărui statut este în curs de reexaminare și nici nu periclitează integritatea fizică a acestuia și a persoanelor aflate în întreținerea sa sau libertatea și siguranța membrilor familiei sale care se află încă în țara de origine.
- (2) Statele membre se asigură că hotărârea autorității competente de a retrage protecția internațională este notificată în scris. Motivele în fapt și în drept trebuie să fie specificate în hotărâre, iar informațiile despre modul în care hotărârea poate fi contestată se comunică în scris.
- (3) Odată ce autoritatea competentă a luat hotărârea de retragere a protecției internaționale, articolul 18 alineatul (2), articolul 19 alineatul (1) și articolul 26 se aplică deopotrivă.
- (4) Prin derogare de la alineatele (1), (2) și (3) ale prezentului articol, statele membre pot hotărî ca protecția internațională să devină caducă din punct de vedere juridic în cazul în care beneficiarul de protecție internațională a renunțat în mod neechivoc la recunoașterea sa ca beneficiar de protecție internațională.

CAPITOLUL V
PROCEDURI PRIVIND CĂILE DE ATAC

Articolul 40

Dreptul la o cale de atac efectivă

- (1) Statele membre se asigură că solicitanții de protecție internațională au dreptul la o cale de atac efectivă în fața unei instanțe judecătorești, împotriva:
- (a) unei hotărâri luate cu privire la cererea lor de protecție internațională, inclusiv o hotărâre:
 - (i) de a considera neîntemeiată o cerere cu privire la statutul de refugiat și/sau de protecție subsidiară;
 - (ii) de a considera inadmisibilă o cerere în temeiul articolului 30;
 - (iii) luată la frontieră sau în zonele de tranzit ale unui stat membru în conformitate cu articolul 36 alineatul (1);
 - (iv) de a nu efectua o examinare în temeiul articolului 37;
 - (b) refuzului de a redeschide examinarea unei cereri după încheierea sa în conformitate cu articolele 24 și 25;
 - (c) unei hotărâri de retragere a protecției internaționale în conformitate cu articolul 39.
- (2) Statele membre se asigură că persoanele recunoscute de către autoritatea decizională ca fiind eligibile pentru protecția subsidiară au dreptul la o cale de atac efectivă astfel cum se menționează la alineatul (1), împotriva unei decizii de a considera o cerere neîntemeiată în ceea ce privește statutul de refugiat.

Persoanei în cauză i se cuvin drepturile și beneficiile garantate beneficiarilor de protecție subsidiară în sensul Directivei [...]/.../UE] [Directiva privind standardele minime] în așteptarea rezultatului procedurilor de apel.

- (3) Statele membre se asigură că această cale de atac efectivă menționată la alineatul (1) prevede examinarea în totalitate atât a faptelor cât și a punctelor legii, inclusiv o revizuire ex nunc a necesităților de protecție internațională în sensul Directivei [...]/UE [Directiva privind standardele minime], cel puțin în cazul procedurilor de apel în fața unei instanțe de fond.
- (4) Statele membre prevăd termene *minime* și alte norme necesare pentru exercitarea de către solicitant a dreptului său la o cale de atac efectivă în temeiul alineatului (1).
[Am 92]
- Statele membre stabilesc un termen minim de 45 de zile lucrătoare în care solicitanții își pot exercita dreptul la calea de atac efectivă. Pentru solicitanții care intră sub incidența procedurii accelerate menționate la articolul 28 alineatul (6), statele membre prevăd un termen minim de 30 de zile lucrătoare.* Termenele nu împiedică sau îngreunează excesiv accesul solicitanților la o cale de atac efectivă în sensul alineatului (1). Statele membre pot, de asemenea, să prevadă o revizuire ex officio a deciziilor luate în temeiul articolului 36. [Am 93]
- (5) Fără a aduce atingere alineatului (6), calea de atac efectivă prevăzută la prezentul articol alineatul (1) are ca efect permiterea rămânerii solicitanților în statul membru în cauză până la soluționarea căii de atac.
- (6) În cazul unei decizii luate în cadrul unei proceduri accelerate în sensul articolului 28 alineatul (6) și a unei decizii de a considera o cerere inadmisibilă în sensul articolului 30 alineatul (2) litera (d) și *dacă, în acest caz*, dreptul de a rămâne în statul membru în cauză, în așteptarea soluționării, nu este prevăzut în legislația internă, o curte sau un tribunal are competența de a decide dacă solicitantul poate rămâne sau nu pe teritoriul statului membru, fie la cererea solicitantului în cauză, fie prin decizie proprie a acestuia. [Am 94]

Prezentul alineat nu se aplică procedurilor menționate la articolul 36.

- (7) Statele membre permit solicitantului să rămână pe teritoriul lor în așteptarea rezultatului procedurii menționate la alineatul (6). ***O excepție se poate face în cazul cererilor ulterioare care nu sunt supuse unei examinări suplimentare în conformitate cu articolele 34 și 35, dacă se ia o decizie de returnare în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2008/115/CE, și în cazul hotărârilor în urma procedurii prevăzute la articolul 37, dacă există dispoziții legale în acest sens în statul membru în cauză. [Am 117]***
- (8) Alineatele (5), (6) și (7) din prezentul articol nu aduc atingere articolului 26 din Regulamentul (UE) nr. .../... [Regulamentul Dublin].
- (9) Statele membre prevăd termene pentru examinarea de către instanța judecătorească, în temeiul alineatului (1), a hotărârii adoptate de autoritatea decizională.
- (10) În cazul în care unui solicitant i s-a acordat un statut care îi conferă aceleași drepturi și avantaje în temeiul legislației interne și a Uniunii ca statutul de refugiat, în conformitate cu Directiva [.../.../UE] [Directiva privind standardele minime] se poate considera că solicitantul beneficiază de o cale de atac efectivă atunci când o instanță judecătorească hotărăște că respectiva cale de atac menționată la alineatul (1) este inadmisibilă sau nu are șanse de reușită din cauza interesului insuficient al solicitantului cu privire la continuarea procedurii.
- (11) De asemenea, statele membre pot prevedea în legislația internă condițiile în care se poate presupune că un solicitant și-a retras implicit calea de atac prevăzută la alineatul (1) sau a renunțat implicit la aceasta, împreună cu normele privind procedura care trebuie urmată.

CAPITOLUL VI DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE

Articolul 41 Contestarea de către autoritățile publice

Prezenta directivă nu aduce atingere posibilității autorităților publice de a contesta hotărârile administrative și/sau judiciare astfel cum prevede legislația internă.

Articolul 42 Confidențialitatea

Statele membre se asigură că autoritățile care pun în aplicare prezenta directivă au obligația de a respecta principiul confidențialității, astfel cum este definit de legislația internă, în legătură cu orice informații pe care le obțin în cadrul activității lor.

Articolul 43 Cooperare

Statele membre numesc fiecare un punct de contact național, ale cărui date de contact le transmit Comisiei. Comisia transmite aceste informații celorlalte state membre.

Statele membre, în colaborare cu Comisia, adoptă toate dispozițiile utile pentru a stabili cooperarea directă și un schimb de informații între autoritățile competente.

Articolul 44 Raportarea

Până la [...], Comisia raportează Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentei directive în statele membre și la costurile financiare pe care le implică și propune modificările necesare. Statele membre transmit Comisiei toate informațiile *și datele financiare* utile pentru întocmirea raportului. După prezentarea raportului, Comisia raportează Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentei directive în statele membre cel puțin o la fiecare *doi ani*. [Am 95]

Articolul 45 Transpunere

Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolelor [...] până la [...] cel târziu. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor acte, precum și un tabel de corespondență între respectivele acte și prezenta directivă.

Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolului 278alineatul (3), până la ...*. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor acte, precum și un tabel de corespondență între respectivele acte și prezenta directivă. **[Am 96]**

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. De asemenea, ele conțin o mențiune în sensul că trimiterile, efectuate în cuprinsul actelor cu putere de lege și al actelor administrative în vigoare, la directiva abrogată prin prezenta directivă se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și modul în care se formulează această mențiune.

Statele membre îi comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern reglementate de prezenta directivă precum și un tabel de corespondență între acele dispoziții și prezenta directivă.

* *Doi ani* de la data transpunerii prezentei directive.

Articolul 46 Dispoziții tranzitorii

Statele membre aplică actele cu putere de lege și actele administrative prevăzute la articolul 45 primul paragraf cererilor de protecție internațională depuse după [...] și procedurilor de retragere a protecției internaționale începute după [...]. Cererile prezentate înainte de [...] și procedurile de retragere a statutului de refugiat începute înainte de [...] sunt reglementate de actele cu putere de lege, regulamentele și normele administrative în conformitate cu Directiva 2005/85/CE.

Statele membre aplică actele cu putere de lege și actele administrative prevăzute la articolul 45 al doilea paragraf cererilor de protecție internațională depuse după [...]. Cererile prezentate înainte de [...] sunt reglementate de actele cu putere de lege, regulamentele și normele administrative în conformitate cu Directiva 2005/85/CE.

Articolul 47 Abrogare

Directiva 2005/85/CE se abrogă începând cu [ziua următoare datei prevăzute la articolul 45 primul paragraf din prezenta directivă], fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivei menționate în anexa II partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa III.

Articolul 48
Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolele [...] se aplică începând de la [ziua următoarea datei prevăzute la articolul 45 primul paragraf].

Articolul 49
Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la [...]

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

Definiția „autorității decizionale”

Atunci când pune în aplicare dispozițiile prezentei directive, Irlanda poate, în măsura în care dispozițiile secțiunii 17 alineatul (1) din Refugee Act 1996 (astfel cum a fost modificat) continuă să se aplice, să considere că:

- prin „autoritatea decizională” prevăzută la articolul 2 litera (f) din prezenta directivă se înțelege, în ceea ce privește examinarea al cărei scop este de a stabili dacă un solicitant ar trebui sau, după caz, nu ar trebui să fie declarat refugiat, Office of the Refugee Applications Commissioner și

- „hotărârile în primă instanță” prevăzute la articolul 2 litera (f) din prezenta directivă includ recomandările făcute de Refugee Applications Commissioner cu privire la faptul dacă un solicitant ar trebui sau, după caz, nu ar trebui să fie declarat refugiat.

Irlanda va notifica Comisiei orice modificare adusă dispozițiilor din secțiunea 17 alineatul (1) din Refugee Act 1996 (astfel cum a fost modificată).

■ [Am. 85]

ANEXA II

Partea A

Directivă abrogată
(în conformitate cu articolul 47)

Directiva 2005/85/CE a Consiliului

(JO L 326, 13.12.2005, p. 13)

Partea B

Termen de transpunere în dreptul intern
(în conformitate cu articolul 47)

Directiva	Termen de transpunere în dreptul intern
2005/85/CE	Primul termen: 1 decembrie 2007 Cel de-al doilea termen: 1 decembrie 2008

ANEXA III

TABELUL DE CORESPONDENȚĂ⁹

Directiva 2005/85/CE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 litera (a)	Articolul 2 litera (a)
Articolul 2 litera (b)	Articolul 2 litera (b)
Articolul 2 litera (c)	Articolul 2 litera (c)
-	Articolul 2 litera (d)
Articolul 2 litera (d)	Articolul 2 litera (e)
Articolul 2 litera (e)	Articolul 2 litera (f)
Articolul 2 litera (f)	Articolul 2 litera (g)
-	Articolul 2 litera (h)
-	Articolul 2 litera (i)
Articolul 2 litera (g)	Articolul 2 litera (j)
-	Articolul 2 litera (k)
-	Articolul 2 litera (l)
Articolul 2 litera (h)	Articolul 2 litera (m)
Articolul 2 litera (i)	Articolul 2 litera (n)
Articolul 2 litera (j)	Articolul 2 litera (o)
Articolul 2 litera (k)	Articolul 2 litera (p)
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 3 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 3 alineatul (2)
Articolul 3 alineatul (3)	-
Articolul 3 alineatul (4)	Articolul 3 alineatul (3)

⁹ Tabelul de corespondență nu este actualizat.

Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf
-
Articolul 4 alineatul (2)
Articolul 4 alineatul (3)
-
Articolul 5
Articolul 6 alineatul (1)
-
-
Articolul 6 alineatul (2)
Articolul 6 alineatul (3)
-
-
Articolul 6 alineatul (4)
Articolul 6 alineatul (5)
-
-
-
Articolul 7 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (2)
-
Articolul 8 alineatul (1)
-
Articolul 8 alineatul (2) litera (a)
Articolul 8 alineatul (2) litera (b)
Articolul 8 alineatul (2) litera (c)
-
Articolul 8 alineatul (3)
Articolul 8 alineatul (5)

Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf
-
Articolul 4 alineatul (2)
Articolul 4 alineatul (3)
Articolul 4 alineatul (4)
Articolul 4 alineatul (5)
Articolul 5
-
Articolul 6 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (2)
Articolul 6 alineatul (3)
Articolul 6 alineatul (4)
Articolul 6 alineatul (5)
Articolul 6 alineatul (6)
Articolul 6 alineatul (7)
-
Articolul 6 alineatul (8)
Articolul 6 alineatul (9)
Articolul 7 alineatele (1)- (3)
Articolul 8 alineatul (1)
Articolul 8 alineatul (2)
Articolul 8 alineatul (3)
Articolul 9 alineatul (1)
Articolul 9 alineatul (2)
Articolul 9 alineatul (3) litera (a)
Articolul 9 alineatul (3) litera (b)
Articolul 9 alineatul (3) litera (c)
Articolul 9 alineatul (3) litera (d)
Articolul 9 alineatul (4)
Articolul 9 alineatul (5)

Articolul 9 alineatul (1)
Articolul 9 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 9 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 9 alineatul (3)
-
Articolul 10
Articolul 11
Articolul 12 alineatul (1)
Articolul 12 alineatul (2) litera (a)
Articolul 12 alineatul (2) litera (b)
Articolul 12 alineatul (2) litera (c)
Articolul 12 alineatul (3)
Articolul 12 alineatele (4)- (6)
Articolul 13 alineatele (1) și (2)
Articolul 13 alineatul (3) litera (a)
-
Articolul 13 alineatul (3) litera (b)
-
-
Articolul 13 alineatul (4)
Articolul 13 alineatul (5)
-
Articolul 14
-
-

Articolul 10 alineatul (1)
Articolul 10 alineatul (2) primul paragraf
-
Articolul 10 alineatul (3)
Articolul 10 alineatul (4)
Articolul 11
Articolul 12
Articolul 13 alineatul (1)
Articolul 13 alineatul (2) litera (a)
-
-
Articolul 13 alineatul (2) litera (b)
Articolul 13 alineatele (3) – (5)
Articolul 14 alineatele (1) și (2)
Articolul 14 alineatul (3) litera (a)
Articolul 14 alineatul (3) litera (b)
Articolul 14 alineatul (3) litera (c)
Articolul 14 alineatul (3) litera (d)
Articolul 14 alineatul (3) litera (e)
Articolul 14 alineatul (4)
-
Articolul 15
-
Articolul 16
Articolul 17

Articolul 15 alineatele (1), (2) și (3) primul paragraf	Articolul 18 alineatele (1), (2) și (3) primul paragraf
Articolul 15 alineatul (3) litera (a)	-
Articolul 15 alineatul (3) litera (b)	Articolul 18 alineatul (3) litera (a)
Articolul 15 alineatul (3) litera (c)	Articolul 18 alineatul (3) litera (b)
Articolul 15 alineatul (3) litera (d)	-
Articolul 15 alineatul (3) al doilea paragraf	-
-	Articolul 18 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 15 alineatul (4)	Articolul 18 alineatul (4)
-	Articolul 18 alineatul (5)
Articolul 15 alineatul (5)	Articolul 18 alineatul (6)
Articolul 15 alineatul (6)	Articolul 18 alineatul (7)
Articolul 16 alineatul (1)	Articolul 19 alineatul (1)
Articolul 16 alineatul (2)	Articolul 19 alineatul (2)
-	Articolul 19 alineatul (3)
Articolul 16 alineatul (3)	Articolul 19 alineatul (4)
Articolul 16 alineatul (4)	Articolul 19 alineatul (4)
-	Articolul 20 alineatele (1) – (3)
Articolul 17 alineatul (1)	Articolul 21 alineatul (1)
Articolul 17 alineatul (2) litera (a)	Articolul 21 alineatul (2) litera (a)
Articolul 17 alineatul (2) litera (b)	-
Articolul 17 alineatul (2) litera (c)	Articolul 21 alineatul (2) litera (b)
Articolul 17 alineatul (3)	-
Articolul 17 alineatul (4)	Articolul 21 alineatul (3)
-	Articolul 21 alineatul (4)
Articolul 17 alineatul (5)	Articolul 21 alineatul (5)
-	Articolul 21 alineatul (6)
Articolul 17 alineatul (6)	Articolul 21 alineatul (7)
Articolul 18	Articolul 22
Articolul 19	Articolul 23

Articolul 20
Articolul 20 alineatul (1) literele (a) și (b)

Articolul 20 alineatul (2)

-

Articolul 21

Articolul 22

Articolul 23

Articolul 23 alineatul (1)

Articolul 23 alineatul (2) primul paragraf

Articolul 23 alineatul (2) al doilea paragraf

-

-

Articolul 23 alineatul (3)

Articolul 23 alineatul (4)

Articolul 23 alineatul (4) litera (a)

Articolul 23 alineatul (4) litera (b)

Articolul 23 alineatul (4) litera (c) punctul (i)

Articolul 23 alineatul (4) litera (c) punctul (ii)

Articolul 23 alineatul (4) litera (d)

Articolul 23 alineatul (4) litera (e)

Articolul 23 alineatul (4) litera (f)

Articolul 23 alineatul (4) litera (g)

Articolul 23 alineatul (4) litera (h)

Articolul 23 alineatul (4) litera (i)

Articolul 23 alineatul (4) litera (j)

Articolul 23 alineatul (4) literele (k) - (n)

Articolul 23 alineatul (4) litera (o)

-

-

-

Articolul 24

Articolul 24 alineatul (1) literele (a) și (b)

Articolul 24 alineatul (2)

Articolul 24 alineatul (3)

Articolul 25

Articolul 26

Articolul 27

Articolul 27 alineatul (1)

Articolul 27 alineatul (2)

-

Articolul 27 alineatul (3)

Articolul 27 alineatul (4)

Articolul 27 alineatul (5)

Articolul 27 alineatul (6)

Articolul 27 alineatul (6) litera (a)

-

Articolul 27 alineatul (6) litera (b)

-

Articolul 27 alineatul (6) litera (c)

-

Articolul 27 alineatul (6) litera (d)

-

-

-

-

Articolul 27 alineatul (6) litera (f)

-

Articolul 27 alineatul (6) litera (e)

Articolul 27 alineatul (7)

Articolul 27 alineatul (8)

Articolul 27 alineatul (9)

-
Articolul 24
Articolul 25
Articolul 25 alineatul (1)
Articolul 25 alineatul (2) literele (a) - (c)
Articolul 25 alineatul (2) literele (d) și (e)
Articolul 25 alineatul (2) literele (f) și (g)
-
Articolul 26
Articolul 27
Articolul 27 alineatul (1) litera (a)
-
Articolul 27 alineatul (1) literele (b) și (e)
Articolul 27 alineatele (2) - (5)
Articolul 28
Articolul 29
Articolul 30
Articolul 30 alineatele (2) - (4)
-
Articolul 30 alineatul (5)
Articolul 30 alineatul (6)
Articolul 31
Articolul 31 alineatul (2)
Articolul 31 alineatul (3)
Articolul 32 alineatele (1) - (7)
-
Articolul 33
Articolul 34
Articolul 34 alineatele (1) și (2) litera (a)
Articolul 34 alineatul (2) litera (b)
Articolul 34 alineatul (2) litera (c)
Articolul 34 alineatul (3) literele (a) și (b)

Articolul 28
-
Articolul 29
Articolul 29 alineatul (1)
Articolul 29 alineatul (2) literele (a) - (c)
-
Articolul 29 alineatul (2) literele (d) și (e)
Articolul 30
Articolul 31
Articolul 32
Articolul 32 alineatul (1) litera (a)
Articolul 32 alineatul (1) litera (b)
Articolul 32 alineatul (1) literele (c) și (e)
Articolul 32 alineatele (2) - (5)
-
-
Articolul 33
-
Articolul 33 alineatul (2)
Articolul 33 alineatul (3)
Articolul 33 alineatul (4)
Articolul 34
-
Articolul 34 alineatul (2)
Articolul 35 alineatele (1) - (7)
Articolul 35 alineatele (8) și (9)
-
Articolul 36
Articolul 36 alineatele (1) și (2) litera (a)
-
Articolul 36 alineatul (2) litera (b)
Articolul 36 alineatul (3) literele (a) și (b)

Articolul 35 alineatul (1)	Articolul 37 alineatul (1) litera (a)
-	Articolul 37 alineatul (1) litera (b)
Articolul 35 alineatele (2) și (3) literele (a) - (f)	-
Articolul 35 alineatul (4)	Articolul 37 alineatul (2)
Articolul 35 alineatul 5	Articolul 37 alineatul (3)
Articolul 36 alineatele (1)-(2) litera (c)	Articolul 38 alineatele (1)-(2) litera (c)
Articolul 36 alineatul (2) litera (d)	-
Articolul 36 alineatul (3)	-
Articolul 36 alineatul (4)	Articolul 38 alineatul (3)
Articolul 36 alineatul (5)	Articolul 38 alineatul (4)
Articolul 36 alineatul (6)	Articolul 38 alineatul (5)
Articolul 36 alineatul (7)	
Articolul 37	Articolul 39
Articolul 38	Articolul 40
Articolul 39	Articolul 41
Articolul 39 alineatul (1) litera (a)	Articolul 41 alineatul (1) litera (a)
-	Articolul 41 alineatul (1) litera (a) punctul (i)
Articolul 39 alineatul (1) litera (a) punctul (i)	Articolul 41 alineatul (1) litera (a) punctul (ii)
Articolul 39 alineatul (1) litera (a) punctul (ii)	Articolul 41 alineatul (1) litera (a) punctul (iii)
Articolul 39 alineatul (1) litera (a) punctul (iii)	-
Articolul 39 alineatul (1) litera (b)	Articolul 41 alineatul (1) litera (b)
Articolul 39 alineatul (1) literele (c) și (d)	-
Articolul 39 alineatul (1) litera (e)	Articolul 41 alineatul (1) litera (c)
-	Articolul 41 alineatele (2) și (3)
Articolul 39 alineatul (2)	Articolul 41 alineatul (4)
Articolul 39 alineatul (3)	-
-	Articolul 41 alineatele (5) – (8)
Articolul 39 alineatul (4)	Articolul 41 alineatul (9)
Articolul 39 alineatul (5)	Articolul 41 alineatul (10)
Articolul 39 alineatul (6)	Articolul 41 alineatul (11)

Articolul 40
Articolul 41
-
Articolul 42
Articolul 43
Articolul 44
-
Articolul 45
Articolul 46
Anexa I
Anexa II
Anexa III
-
-

Articolul 42
Articolul 43
Articolul 44
Articolul 45
Articolul 46
Articolul 47
Articolul 48
Articolul 49
Articolul 50
Anexa I
Anexa II
-
Anexa III
Anexa IV